

માત્ર સં. ૮૨ (ચાલુ) વીર સં. ૨૫૦૩
વિક્રમ સં. ૨૦૩૩ જેઠ

વાર્ષિક લવાજમ રૂા. છ

એ આદર્શ સંત

પૂજનીય આચાર્ય મહારાજ શ્રી સમુદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ એ આપણા જૈન જગતમાં વિરલ હતા. આ કળીકાળ કે પંચમ કાળમાં મગવાન મહાવીરનો સંદેશ-એમની ઘોષણા સંભળાવનાર રત્ન હતા.

જે સમતા રસનો કંદ શાસ્ત્રમાં વાંચીએ છીએ તે પૂજ્યશ્રીમાં જીવંત જોવા મળ્યો. સત્ત્વ તો જ્યાં હોય ત્યાં ઝળકી ઊઠે! આપણા આગમધરો પણ તેમના જીવનની સુવાસથી જગતને સભર બનાવી પોતાનું અને બીજાનું કલ્યાણ કરીને ગયા.

ધન્ય છે આપણી માતૃભૂમિને! ધન્ય છે આવા વીર રત્નોને! આપણે ગુણના પૂજારી! પંચ પરમેષ્ઠીના ગુણમાં કેમ ખોવાઈ જઈએ તે આવા ગુણપૂજક મહાપુરૂષોના તેજસ્વી જીવન આપણને જાગ્રત કરે છે. તેમનાં જ્વલંત જીવનથી આપણી નાની જ્યોત જગાવીએ એ જ પ્રાર્થના.

—કમલિની

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પુસ્તક ૭૪ :]

જુન : ૧૯૭૭

[અંક : ૮

: અનુક્રમણિકા :

લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
અભિલાષા		૧૯૧
સમતામૂર્તિનો કાળધર્મ	શ્રી રતિલાલ દીપચંદ દેસાઈ	૧૯૨
મહાન ગુરુના મહાન શિષ્ય	શ્રી કાન્તીલાલ ડી. કેરા	૧૯૬
સંસારને માગે કૈવળજ્ઞાન	શ્રી હીરાલાલ ર. કાપડીઆ	૧૯૮
ધન્ય ધન્ય એ અણગાર	ડૉ. ભાઈલાલ એમ. ખાવીશી	૧૯૯
સાંભળ્યા વિના પણ ધર્મ પામે	પં. શ્રી પૂર્ણાનન્દવિજયજી મહારાજ	૨૦૧
આગમ સાહિત્ય	ડૉ. રમણલાલ શાહ	૨૦૩
અપરાધી કૌણ ?	સ્વ સાધ્વીશ્રી ઉજ્જવળ કુ.	૨૦૬
જિનશાસનરતન આચાર્યવર્ય કે કાલધર્મ	ઈન્દ્રદિપ્ત સૂરિ.	૨૦૮
સં. ૨૦૩૨નો હીસાબ		૨૧૦
સમાચાર		૨૧૫

આ સભાના નવા આજીવન સભ્યો

૧. શાહ પત્રાલાલ ગોપાળજીભાઈ ભાવનગર
- +૨. દોશી હકમચંદ શામજીભાઈ (ચલાડીયાવાળા) ભાવનગર
૩. ગાંધી મણીલાલ ડાહ્યાલાલભાઈ ભાવનગર
- +૪. સલોત પોપટલાલ રવજીભાઈ ભાવનગર

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનો વાર્ષિક ઉત્સવ

જેઠ સુદ ૪ રવિવારે સારી સંખ્યામાં મેમ્બરો તળાબ ગયા હતા. તાલધ્વજગિરિ ઉપર સ્વ. શેઠશ્રી મુળચંદ નથુભાઈ તરફથી રાગ-રાગિણીપૂર્વક પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી તેમજ સ્વ. વોરા હડીસંગ ઝવેરભાઈની તથા ભાવનગરવાળા શેઠ નાનચંદ તારાચંદભાઈ (હાલ મુંબઈ)ની રકમના વ્યાજ વડે સભાસદ બધુઓનું પ્રીતિભોજન રાખવામાં આવ્યું હતું. તે પછી સભાની કાર્યવાહીનું અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું અને વિશેષ પ્રગતિ માટે વિચારણા કરવામાં આવી હતી.

(તંત્રી સ્થાનેથી) શાહ ગુલાબચંદ સલુભાઈ

પરમ પવિત્ર પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ
શ્રી સમુદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજને શ્રદ્ધાંજલિ

આપ કૃપાળુને કયા શબ્દોમાં અંજલિ અપુ" ! શબ્દો જડતા નથી. આપનામાં એવા ઉચ્ચતમ હૈવી તસ્વો ભરેલા હતાં કે આપશ્રી પાસે આવનારને તેના દિલમાં અપૂર્વ શાંતિનો ઝંરો વહેતો થઈ જાય !

આપશ્રીની શું સૌજન્યતા ! ખરેજ આપ સમતા અને શાંતિના સાગર હતા. આપે પરમ

પૂજ્ય આચાર્ય ભગવંત શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજની જીવતા અણુમૂલ સેવા ભક્તિ કરી અને તેઓશ્રીની ગેરહાજરીમાં પણ તેમના ક્ષેત્રનું કામ ઉદ્ધાસપૂર્વક સંભાળી લીધું.

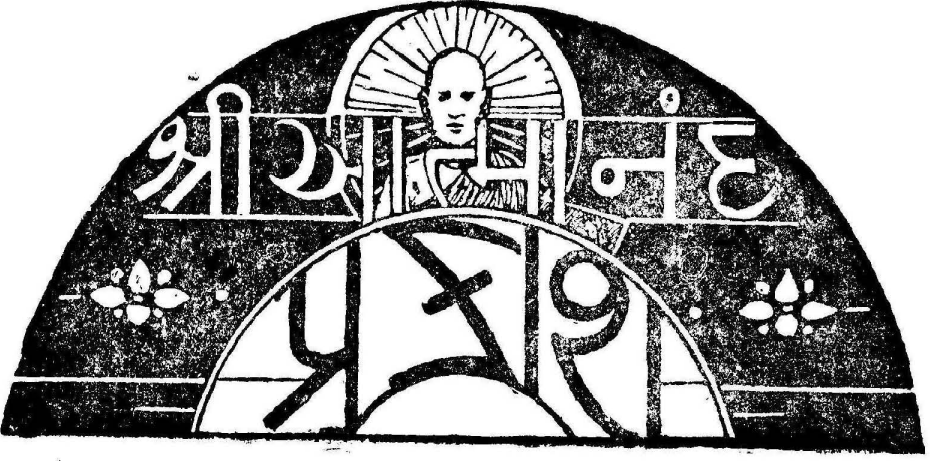
કેળવણી ક્ષેત્ર, સાધાર્મિક ભક્તિ અને તેનો વધુને વધુ ઉત્કર્ષ કેમ થાય તેની સતત જાગૃતિ અને પુરૂષાર્થ. માનવસેવા, જૈન સમાજ અને સંઘની ઐક્યતા કેમ રહે તેની કાળજી અને ચિંતા, પૂજ્ય સાધ્વીજી મહારાજેને જ્ઞાનપ્રાપ્તિની કેમ વધુ સગવડતા મળે અને તેમની ઉચ્ચ પ્રતિભા સંઘ અને ખાસ શ્રાવિકા સમાજ ઉપર કેમ પડે. જેથી દરેક ઘરે ખૂબ શાંતિ અને સમજદારી પ્રસરે! કલેશ-કંકાસ સદા દૂર રહે અને નીતિ તથા સદાચારમયું જીવન વિતાવે! આજે ગ્રેજ્યુએટ સાધ્વીજી મહારાજની સંખ્યા આપણા સમાજમાં ઘણી છે, જે ગૌરવરૂપ છે. તેની શક્તિનો પુરેપુરો સદ્ઉપયોગ થાય તેમ જ તેઓ વ્યાખ્યાનપાટ ઉપર બેસી તેમની વ્યાખ્યાનવાણીનો અલભ્ય લાભ આપી શકે એ બધી વિચારધારા આચાર્ય મહારાજના દિલમાં સદા વહેતી હતી અને તે માટે ઠીક ઠીક પ્રયાસ કરતા હતા.

જે દેશના હવા-પાણીનો આપણે લાભ લઈએ છીએ તેની સેવા પણ સાધુધર્મને બાધ ન આવે તે રીતે કરવી જોઈએ તેમ તેઓ માનતા હતા અને સમયાનુકૂળ સેવા આપી રહ્યા હતા.

છેલ્લે ૫-૬ વર્ષ પહેલાં આપશ્રી મુંબઈ ચાતુર્માસ ખીરાજતા હતા ત્યારે હું અને સ્વ. મનસુખભાઈ આપના દર્શને પાંચધુની ગોડીજીના ઉપાશ્રયે આવ્યા હતા. તે વખતે ૩-૪ પંજાળી ભાઈઓ અને જુદેનો આપના પાસે આવ્યા. એ આવનારામાં બે પાર્ટીને ઘણા સમયથી સંઘના કામ અંગે સખત મતભેદ અને મનભેદ હોઈને ઘર્ષણ ચાલતું હતું. તેઓએ પોતપોતાની વાત ઉશ્કેરાટભરી રીતે આક્ષેપો સાથે શરૂ કરી. અમને ભય લાગ્યો કે આ ઉશ્કેરાયેલ ટોળા કંઈ મારામારી ઉપર તો આવી નહિ જાય. તુરંતજ આચાર્ય ભગવંતે તેમના તરફ દૃષ્ટિપાત કર્યો અને મીઠા-મધૂરા, શાંત સ્વરે કહ્યું: મહાનુભાવો! ભાગ્યશાળીઓ! મારા અનન્ય પ્રેમાળ ભક્તો! હવે શાંત થાઓ. આંખો બંધ કરો. તમને મારા ઉપર શ્રદ્ધા અને પ્રેમ છે તો પહેલો મારો આદેશ એ છે કે તમે બધા સોળ નવકારનો કાઉન્સિલ કરો. પછી હું માંગલિક સંભળાવું, તે દશ મિનિટ સાંભળો. તે પછી તમારે કોઈએ બોલવું નહિ. હું તમારી દરેક વાતથી માહિતગાર છું. તમે બંને પાર્ટી નિર્દોષ છો, સુશ્રાવક છો, કોઈ અચાનક અંધેરી આવી ગઈ છે પણ તમારું દિલ સાફ છે, શાસનનું કામ છે. ઘણી વખત આપણે ધર્મનું કાર્ય કરીએ છીએ તેમાં એવી કોઈ ભૂલ થઈ જાય છે કે ધર્મના નામે અધર્મ આપણા જ હાથે અજાણપણે થઈ જાય છે. તેના સચોટ દાખલા દલીલો આપીને એ બંને પાર્ટીને બરાબર શાંત કરી તેમના મતભેદ અને મનભેદનો ઉકેલ લાવી દીધો અને બંને પાર્ટીને એક સ્થળે ભોજન લેવાનો પ્રબંધ થયો તે વખતે પૂ આચાર્ય મહારાજે પધારવું એમ નક્કી થયું. એ બધું કામ આનંદ મંગલ સાથે પુરું કર્યું અને બંને પાર્ટી હસતા હસતા હાથ મીલાવી આચાર્યશ્રીને વંદન કરી વિદાય થઈ. કહે છે કે આવા ઝગડા તો તેમના વિહારમાં તેઓએ અનેક સ્થળે શાંતિથી પતાવેલ છે. તે તેમના આત્માની નિર્મળતા અને શુદ્ધ તત્ત્વભરેલા વિચારોનું પરિણામ જણાય છે.

તેઓશ્રીના હસ્તે અનેક સ્થળે પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવો, ઉપધાનો જેવા ધાર્મિક કાર્યો થયા છે. મંદિરો અને પાઠશાળા-બોર્ડિંગો વગેરે અનેક ધાર્મિક અને સામાજિક શુભ કાર્યો થયા છે. એમના માટે વિશેષ શું કહું! તેઓશ્રીના જીવન ઉપર પ્રકાશ પાડતા આ માસિકમાં છપાયેલ જુદાજુદા લેખકોના લેખો વાચકબંધુઓને વાંચવા ભલામણ કરું છું. ઓ શાંતિ:

• તંત્રી : શ્રી ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ શાહ •

વર્ષ : ૭૪

વિ. સં. ૨૦૩૩ જેઠ : ૧૯૭૭ જુન

અંક : ૮

અભિલાષા

ભૂલો પડ્યો છું ભવમહી, ભગવાન રાહ બતાવજો,
જન્મો જન્મ ને મરણના, સંતાપથી ઉગારજો;
સંસારના સુખદુઃખ તણાં, ચક્રોમહી પીડાઉં છું,
પગલે પગલે પાપના, પથે વિચરતો જાઉં છું. ૧

જિનરાજ તુજ આદેશને, હું ધ્યાનથી સુણતો નથી,
તારી મધુરી વાણીને, હું અંતરે ઝીલતો નથી;
ભગવાન ભક્તભાવથી, ગુણગાન પણ ગાતો નથી,
માન ને અભિમાનમાંથી, દૂર હું જાતો નથી. ૨

તારા બતાવ્યા સત્યના, પથો ય સમજાતા નથી,
તારા દીધેલા જ્ઞાનના, ગ્રંથો ય વંચાતા નથી;
લક્ષ્મી મળી પણ લક્ષ્મીનો, સદ્વ્યય કરી જાણ્યો નહિ,
ભાઈ ભાઈમાં કદિ થે, સંપ કરી જાણ્યો નહિ ૩

તારા ભરોસે જીવનનૈયા, આજ મેં તરતી મૂંઝી,
લાખ લાખ વંદન કરું, જિનરાજ ! તુજ ચરણે ગુરી;
મારે જાવું છે ભવપાર, રક્ષા કરજો હે ભગવાન,
હું આવ્યો તારે દ્વાર, રક્ષા કરજો હે ભગવાન. ૪

(એક સંજનની ડાયરીમાંથી)

સમતામૂર્તિનો કાળધર્મ

(‘જૈન’ પત્રમાંથી સાભાર)

શ્રી રતિલાલ દીપચંદ દેસાઈ

આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયસમુદ્રસૂરી-શ્વરજી મહારાજ, ઉત્તર પ્રદેશના મોરાદાબાદ શહેરમાં તા. ૧૦-૫-૭૭ને મંગળવારના રોજ સવારના ૮૬ વર્ષની પરિપક્વ વયે સમાધિપૂર્વક કાળધર્મ પામ્યા છે, અને એક આજીવન જીવન-સાધક, લોકોપકારક અને નખશિખ સમતાના આરાધક આદર્શ શ્રમણસંતાનો આપણને કાયમને માટે વિરહ થયો છે.

આચાર્ય મહારાજે તો નિર્મળ અખંડ અને અપ્રમત્ત સંયમની આરાધના કરી અને પોતાનાં મન-વચન-કાયાને ધર્મસેવા, સંઘ-સમાજસેવા અને રાષ્ટ્રસેવાને સમર્પિત કરીને પૂર્ણરૂપે કૃતાર્થ થઈ ગયા. પણ આપણને સદાય શુભ વૃત્તિ અને પ્રવૃત્તિના મંગલમય માર્ગનું દર્શન કરાવતો એક પ્રકાશમાન પ્રદીપ જુગાઈ ગયો ! હવે તો, સ્વર્ગસ્થ આચાર્યશ્રીની સર્વનું કલ્યાણ કરવાની એ પ્રેરણા, જાંખના અને અવિરત પ્રવૃત્તિ, એનું જ સ્મરણ અને અનુકરણ કરવાનું રહે છે; અને એ બાબત એમની કીર્તિકથા પણ બની રહેવાની છે.

આચાર્ય મહારાજનો સૌથી મોટો, આગળ તરી આવતો અને એમના સર્વગુણોને વધારે શોભાયમાન બનાવતો ગુણ હતો સમતાનો. એમની અણીશુદ્ધ નિરતિચાર અને સતત જાગ્રત સંયમસાધનાની સફળતાનાં આહ્વાદકારી દર્શન એમના આ ગુણમાં પણ થતાં હતાં એમ લાગે છે કે શારીરિક અસ્વસ્થતા, આંતર બાહ્ય સંયોગોની પ્રતિકૂળતા, નિંદા-સ્તુતિના ચિત્તને આવેશ કે હર્ષમાં ખેંચી બાંધ એવા પ્રસંગો— એવાં એવાં સળંગ નિમિત્તો આવી પડ્યા છતાં તેઓના સમભાવમાં ક્યારેય ખામી આવવા પામતી ન હતી; આવા આકરી અગ્નિપરીક્ષાના

સમયે તો ઊલટો એમનો સમતા ગુણ વધારે પ્રકાશી ઊઠતો હતો. એમ લાગે છે કે સમતાનો આ ગુણ એમના રોમેરોમમાં વસી ગયો હતો; સાથે જ તેઓનું સમગ્ર જીવન અને કાર્ય સમતારસના સ્થિર, ધીર, જાંભીર સરોવર સમું બની ગયું હતું. અને તેથી ભગવાન તીર્થંકરે ઉપદેશેલી “સમયાદ સમણો હોઈ” (સમતા વડે જ શ્રમણ થવાય) અને “ઉવસમસારં લુ સામણાં” (ઉપશમ એ જ શ્રમણપણનો સાર છે). એ શ્રમણજીવનનો મહિમા વર્ણવતી ઉક્તિઓ આચાર્ય મહારાજના જીવનમાં પૂરેપૂરી ચરિતાર્થ થયેલી એવા મળતી હતી. આવી દાખલારૂપ સમતામરી સાધુતાનું જાણે એમને ધધિરી વરદાન જ મળ્યું હતું. પણ એ માટે એમને કેટલી બધી સદનશીલતા, સત્યપ્રિયતા અને ઉદારતા કેળવવી પડી હશે અને જીવનરૂપશી બાહ્ય-આભ્યંતર તપસ્યા કરવી પડી હશે, એ તો એમનું મન જ જાણતું હશે.

વિચાર, વાણી અને વર્તન રૂપે પ્રગટ થતા સમગ્ર જીવનવ્યવહારને અદિસા, સંયમ, તપ અને સત્યતા પ્રકાશથી આલોકિત કરતી આવી સમતા ધરાવતી વ્યક્તિઓ શ્રમણસમુદાયમાં વિરલમાં પણ વિરલ ગણાય એટલી એટલી છે; અને એમાં સ્વર્ગસ્થ આચાર્ય મહારાજનું સ્થાન પ્રથમ પંક્તિમાં અચ્ચેનાં શોભી રહ્યું છે. એમના જીવનનો સાર સમજાવે સમજાવે હોય તો એમ જ કહેવું જોઈએ કે સમતા અને સમુદ્રસૂરિજી જાણે એક બીજાના પર્યાય જ બની ગયા હતા. ઉત્કટ અને વિમળ સંયમ-સાધનાને લીધે એમણે સમતા સાથે આવી અભિન્નતા કે એકરૂપતા સાધી લીધી હતી.

સમતાની આવી સાધનાનો જ એ પ્રતાપ

આત્મનંદ પ્રકાશ

હતો કે એમના વ્યવહાર-વર્તનમાં ક્યારેય કડવાશ, ક્રોધ કે કલેશ દ્વેષની વૃત્તિ જોવા મળતી ન હતી; અને એમના પરિગ્રયમાં આવનારના મન ઉપર એમનો આત્મા હળુકર્મી, અદ્વૈપકષાથી, સરળ, ભદ્રપરિણામી અને નિખાલસ હોવાની છાપ પડ્યા વગર ન રહેતી. એમના જીવનનું આ જ સાચું આંતરિક બળ હતું. અને પોતાની આવી ગુણીયલતાને લીધે તેઓ તીર્થંકર ભગવાનની “જીવમાત્ર સાથે મૈત્રીભાવ સાધવાની અને કોઈ પણ જીવ પ્રત્યે વૈર-વિરોધનો ભાવ ન રાખવાની” આજ્ઞાનું સારા પ્રમાણમાં પાલન કરી શક્યા હતા; અને પોતાની જીવનસાધનાને, શુષ્કતાથી મુક્ત રાખીને, પ્રસન્ન મધુર વૈરાગ્યથી વિશેષ અહિંસા કરુણા-વાત્સલ્યમય બનાવી શક્યા હતા.

એમની આવી વાત્સલ્યસભર સાધુતાનો પ્રભાવ એમના અનુરાગીઓ ઉપર તથા એમનાથી અપરિચિત જૈન-જૈનેતર વ્યાપક જનસમૂહ ઉપર તો પડતો જ; ઉપરાંત એમના પ્રત્યે વિરોધનો ભાવ ધરાવનાર વ્યક્તિનું મન પણ એથી શાંત થઈ જતું અને એની ઉમ્મતા શમી જતી. નાના-મોટા, પરિચિત-અપરિચિત સૌ કોઈને માટે એમના મુખમાંથી નીકળતું “ભાગ્યશાલીઓ!” નું સંબોધન અને એની પાછળ રહેલી આત્મિયતાની હેતુ-પ્રીતની લાગણી ભૂલ્યા ભુલ્યા એમ નથી. વળી પોતાની વાતને દંઠાપૂર્વક બીજાને સમજાવવાની એમની સૌમ્ય છતાં સચોટ વાણી એમના તરફના આદરમાં વધારો કરી અને વિરોધીના મનને પણ વશ કરી લે એવી હતી.

એક વક્તા તરીકે તેઓ સિદ્ધહસ્ત કે વધુ પ્રભાવશાળી ન હોવા છતાં અને જરૂરત કરતાં પણ ઓછું બોલવાની અને બને તેટલું મૌન પાળવાની એમની ટેવ હોવા છતાં તેઓ જનસમૂહ ઉપર પ્રભાવ પાડી શકતા અને એની પાસે અનેક સત્કાર્યો કરાવી શકતા, તે એમની આવી

વિરલ આંતરિક ગુણસંપત્તિને કારણે જ મૌન-ભાવ પ્રત્યે આવી રુચિ કેળવીને તો તેઓએ પોતાના જન્મની મૌન એકાદશીની પર્વતિથિને જાણે સાર્થક કરી બતાવી હતી !

રાજસ્થાનનું પાલી શહેર તેઓની જન્મ-ભૂમિ. પિતાનું નામ શોભાચંદ્રજી. માતાનું નામ ધારિણીદેવી જ્ઞાતિ વીસા એસવાળ. વિ. સં. ૧૯૪૮ના માગશર શુદ્ધિ ૧૧ના મૌન એકાદશીના પર્વદિને, તા. ૧૧-૧૨ ૧૮૯૧ના રોજ એમનો જન્મ. નામ સુખરાજજી, બારેક વર્ષની ઉંમરે માતા પિતાની છત્રછાયા હરાઈ ગઈ; અને અંતરમાં વૈરાગ્યને જાગ્રત કરે એવો આઘાત લાગ્યો. સુખરાજજીને માતા-પિતા અને કુટુંબમાંથી મળેલા ધર્મસંસ્કારો વધુ ખીલી નીકળ્યા. એમનું મન ત્યાગ-વૈરાગ્ય-સંયમના માર્ગને ઝાંખી રહ્યું.

વિ. સં. ૧૯૬૭માં, ૧૯-૨૦ વર્ષની યૌવનના બારણે પગ મૂકતી ઊછરતી ઉંમરે એમણે આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી (તે વખતે મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી) મહારાજના હસ્તે દીક્ષા ગ્રહણ કરી. એમને પોતાના શિષ્ય ઉપાધ્યાય (તે વખતે મુનિરાજ) શ્રી સોહન-વિજયજીના શિષ્ય બનાવવામાં આવ્યા અને એમનું નામ મુનિશ્રો સમુદ્રવિજયજી રાખવામાં આવ્યું.

મુનિ સમુદ્રવિજયજી પોતાની સંયમયાત્રાને સફળ બનાવવા માટે જ્ઞાન-ચારિત્રની આરાધના અને ગુરુજનોની સેવા-ભક્તિમાં એકાગ્ર બની ગયા તેમાંય વડીલોની તેમજ બીમાર-અશક્ત ગ્લાન સાધુ મુનિરાજોની સેવા-ચાકરીનો ગુણ તો જાણે મુનિ સમુદ્રવિજયજીના આજુ આજુમાં એવો વણાઈ ગયો હતો કે એ કરતાં તેઓ પોતાની જાતને અને પોતાની અગવડ-સગવડનેય વીસરી જતા. ગુરુજનોના અને વિશેષ કરીને પોતાના દાદાગુરુ આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભ-સૂરીશ્વરજીના એમના ઉપર અંતરના આશીર્વાદ

વરસ્યા અને એમના સંયમજીવનનો અનેક રીતે વિકાસ થયો. તેમ જ સર્વત્ર એમને ખૂબ લોકચાહના મળી તે, નિઘાભરી વૈચ્યાવચ્ચ કરવાના આ ગુણને કારણે જ

સેવાના આ ગુણ અને વિમળ સંયમસાધનાને કારણે એક બાજુ એમણે શ્રીસંઘની એવી ભક્તિ અને પ્રીતિ મેળવી કે જેને લીધે એમને વિ. સં. ૧૯૯૪માં અમદાવાદમાં ગણિપદ તથા પંચાસપદ, વિ. સં. ૨૦૦૮માં વડોદરામાં ઉપાધ્યાયપદ અને વિ. સં. ૨૦૦૯માં થાણામાં આચાર્યપદ અર્પણ કરવામાં આવ્યું. તો બીજી બાજુ એમને આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના વિશ્વાસપાત્ર વજીર તરીકેનું તેમ જ છેવટે પદ્ધતિ તરીકેનું પણ વિરલ ગૌરવ મળ્યું હતું. આ બધો પ્રતાપ પોતાના આ યુગદંષ્ટા દાદાશુરશ્રીને પોતાનું જીવન અને સર્વસ્વ માનીને એમને પૂર્ણપણે સમર્પિત થઈ જવાની તત્પરતાનો જ હતો. એમ કહેવું જોઈએ કે આચાર્ય શ્રી વિજયસમુદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજના રોમ રોમમાં ગુરુદેવ વલ્લભનું જ નામ અને ઋણ ધબકતું હતું. અને તેથી સ્વર્ગસ્થ આચાર્યશ્રીની ગુરુભક્તિ દાખલા રૂપ બની હતી.

વળી આચાર્ય શ્રી વિજયસમુદ્રસૂરીશ્વરજીની ગુરુભક્તિની એક વિરલ વિશેષતા એ હતી કે પોતાના ગુરુદેવે, સમયને પારખીને, શાસન-પ્રભાવના, સમાજ ઉત્કર્ષ, દેશસેવા વગેરે ક્ષેત્રોમાં જે યોગાનુરૂપ કાર્યો કર્યા હતાં, તે કાર્યો તેઓના સ્વર્ગવાસ પછી પણ ચાલુ રહે એ માટે એમણે ખ્રિસ્તી મિશનરીઓ જેટલો ઉત્સાહ દાખવીને, જીવનના અંત સુધી કાર્ય કર્યું હતું અને આવા કાર્યો કરતી વખતે અને એ માટે શ્રીસંઘ તથા સમાજને પ્રેરણા આપતો વખતે પોતાના ઊંઘ આરામ, નાદુરસ્ત તબિયત અને વૃદ્ધાવસ્થાને પણ વીસરી જતા હતા. પોતાના ગુરુદેવના કાર્યોને આગળ વધારવાની આચાર્ય શ્રી વિજયસમુદ્રસૂરીજીની તાલાવેલી ખરેખર બેનમુન હતી.

૧૯૪ :

અને એ રીતે એમણે પોતાના ગુરુવર્ધનું વજીર પદ અથવા સિપાહી પદ ચરિતાર્થ કર્યું હતું.

સાધુ-સંતો એ કોઈ એક વર્ગ અથવા એક ક્ષેત્રમાં જ પુરાર્થ રહેવાનું પસંદ ન કરે; તો જ એમની સાધુતાનો સાચો વિકાસ થઈ શકે અને વ્યાપક જનસમૂહને એનો લાભ મળી શકે. તેથી જ સ્વર્ગસ્થ આચાર્યશ્રીએ, પોતાના વડીલના પગલે પગલે, દેશ, ધર્મ અને સમાજને, જોનોના બધા દિરકાઓને તેમ જ દરેક જ્ઞાતિ અને ધર્મના જનસમૂહને પોતાની સાધુતા, વિદ્વતા અને કલ્યાણબુદ્ધિનો લાભ આપ્યો હતો; અને પોતાના ધર્મગુરુપદને લોક-ગુરુપદથી વિશેષ ગૌરવશાળી બનાવ્યું હતું. સાચે જ તેઓ એક દરિયાવદિલ સંતપુરુષ હતા.

તેઓના અંતરમાં અન્ય ધર્મો પ્રત્યે કેવો આદરભાવ વસેલો હતો તેનો એક પ્રસંગ બતાવવા જેવો છે. છએક વર્ષ પહેલાં મુંબઈમાં-વરલીમાં તેઓના સાનિધ્યમાં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ ઉજવાયો, તે વખતે જુદા જુદા મુનિવરોને એમની વિશિષ્ટ કામગીરીને અનુરૂપ બિરુદો આપવામાં આવ્યા ત્યારે પોતાના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી જનકવિજયજી ગણિને “સર્વધર્મ-સમન્વયી”નું બિરુદ આપવામાં આવ્યું હતું. સર્વ ધર્મો તરફની આવી આદરભરી દષ્ટિ એ પણ આ આચાર્યશ્રીની લોકપ્રિયતાનું એક કારણ છે. અને આવી સર્વધર્મમમલાવ સાધુ-વર્ગમાં બહુ જ ઓછો જોવા મળે છે. આથી જ તેઓને આપવામાં આવેલું “રાષ્ટ્રસંત” તરીકેનું બિરુદ ચરિતાર્થ થયું છે.

એક વાત બહુ સારી બની કે મુનિવર્ય શ્રી જનકવિજયજી ગણિ જેવા પોતાના અલગારી અને સત્ય-પ્રેમ-કરુણાની પ્રતિકૃતિસમા શિષ્ય-રત્ન પંજામ અને દરિયાજાનાં ગામડાંઓમાં અભણ, વ્યસનગ્રસ્ત અને દીન-દુઃખી માનવ-જાતને સંસ્કારી બનાવવાનું કેવું ઉત્તમ

આત્માનંદ પ્રકાશ

ધર્મકાર્ય કરી રહ્યા છે તે, થોડા વખત પહેલાં, પ્રત્યક્ષ જોઈને સ્વર્ગસ્થ આચાર્યશ્રીએ પોતાનો પૂર્ણ સંતોષ અક્ષત કર્યો હતો અને અંતરના આશીર્વાદ આપ્યા હતા.

ભગવાન મહાવીર પચીસસોમા નિર્વાણ વર્ષની સરકારી ધોરણે થયેલી ઉજવણી વખતે એ સમિતિના અતિથિવિશેષ તરીકે, તેઓએ વિરોધના વંદોળ સામે જે અડગતા દાખવી હતી અને જે કામગીરી બજાવી હતી તે ચિર-સ્મરણીય બની રહે એવી અને એમના ઉદાર અને સર્વકલ્યાણવાંછુ વ્યક્તિત્વની યશોગાથા બની રહે એવી હતી.

પોતાના ગુરુવર્ય ઉપાધ્યાય શ્રી સોહન-વિજયજી પ્રત્યેનું ઋણ ચૂકવવા એમણે તેઓની જન્મભૂમિ જમ્મુ તળવી જેવા દૂરના સ્થાનમાં પણ થોડાંક વર્ષ પહેલાં જિનમંદિર બંધાવીને પોતે એની પ્રતિષ્ઠા કરાવી હતી અને વલ્લભગુરુ પ્રત્યેના ઋણથી મુક્ત થવા વલ્લભ જન્મ-શતાબ્દીની શાનદાર ઉજવણીની પ્રેરણા આપી હતી અને એ માટે અપાર જહેમત પણ ઉઠાવી હતી. ઋષિઋણમુક્તિની એમની આ ભાવના અનુકરણીય બની રહે એવી છે.

પોતાના દાદાગુરુ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરી-શ્વરજીની જેમ તેઓએ કલેશ નિવારણ, સંપ-એકતાની સ્થાપના, દીન-દુઃખી સહધર્મીઓ તથા ઇતરજનોનો ઉદ્ધાર, ધાર્મિક સહિત વ્યાવહારિક શિક્ષણનો પ્રસાર વગેરે કાર્યોને પોતાનું જીવનકાર્ય માન્યું હતું અને રાત-દિવસ એ માટે કાર્ય કર્યું હતું.

સાધ્વીસમુદાયનો વિકાસ એમના અંતર સાથે જાણે વણાઈ ગયો હતો; અને એ માટે

પોતાની આજ્ઞામાં રહેલ સાધ્વીસમુદાયને શાસ્ત્રા-ભ્યાસ, અન્ય વિદ્યાઓના અધ્યયન, લેખન સંશોધન, પ્રવચનની, પોતાના ગુરુદેવની જેમ એમણે પૂરી છુટ આપી હતી. જૈનસંઘના વિશિષ્ટ અંગરૂપ સાધ્વીસંઘ ખૂબ આગળ વધે અને પોતાનો પૂરો વિકાસ સાધે એવી એમની ઝંખના હતી; અને એ માટે તેઓ સતત ચિંતા અને શક્ય પ્રયત્ન પણ કરતા રહેતા હતા.

કાંગડા તીર્થનો ઉદ્ધાર એમના અંતરમાં વસ્યો હતો; અને એ તીર્થની યાત્રા ફરી મોટા પાયે શરૂ થાય એવી એમની ઉત્કટ ભાવના હતી. આપણે તે પૂરી કરવી ઘટે.

અને પંજાબ-હરિયાણાના જૈન સંઘના તો તેઓ શિરછત્ર જ હતા; અને પોતાના ગુરુ-દેવની આજ્ઞા મુજબ, એમણે આ સંઘની ખૂબ સંભાળ રાખી હતી અને ધર્મભાવનાની ઘણી માવજત કરી હતી. તેઓનો સ્વર્ગવાસ પંજાબ-હરિયાણા સંઘને કેટલો વસમો થઈ પડ્યો હશે એની તો કલ્પના જ કરવી રહી.

જૈન સંઘે તેઓને “જિનશાસનરત્ન”નું બિરુદ આપી પોતાની એમના પ્રત્યેની આભારની લાગણી વ્યક્ત કરી હતી. ખરેખર, તેઓ જૈનશાસનના રત્ન સમા મહાપુરુષ હતાં.

નિરાભિમાનતા, નમ્રતા અને વિવેકશિલ-તાના અવતાર સમા આપણા આ મહાપુરુષના પુણ્યાત્માને અમારી અંતરની શ્રદ્ધાંજલિ અર્પણ કરીએ છીએ; અને આદર્શ શ્રમણ એ સંઘ-નાયકને ભાવપૂર્વક વંદના કરીએ છીએ.

જય જય નંદા ! જય જય ભદ્રા !

બધા સુખી થવા ઇચ્છે છે અને તે માટે પ્રયત્ન કરે છે, પણ એમ છતાં દુઃખી છે, કેમકે સુખનો માર્ગ (ખરો માર્ગ) છોડીને અવળે રસ્તે ચાલે છે.

(ન્યાયતીર્થ મુનિ શ્રી ન્યાયવિજયજી મ.)

મહાન ગુરુના મહાન શિષ્ય

(‘જેન’ પત્રમાંથી સાભાર)

લેખક-કાંતીલાલ ડી. કોરા

પરમઉપકારી, યુગદંષ્ટા આચાર્યપ્રવર શ્રી વિજયના પદ્મ પ્રભાવક અને ભગવાન મહાવીર વાણીના અનથક પ્રચારક, તપ, ત્યાગ અને કરુણાના મંત્રદાતા આચાર્યશ્રી વિજયસમુદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ મુરાદાબાદ મુકામે મંગળવાર તા. ૧૦મી મે, ૧૯૭૭ના રોજ વહેલી સવારે ૮૬ વર્ષની ઉમરે, ૬૬ વર્ષનો સંયમધર્મ પાલન કરી સમાધીપૂર્વક કાળધર્મ પામ્યા છે. આત્મસાધના સાથે ગુરુભક્તિ અને ગુરુએ અપનાવેલ જીવનકાર્યોને નવપલ્લવિત કરી પુષ્ટિ આપવી તે જીવનમંત્ર હતો, અને આ કાર્યને પરિપૂર્ણ કરવામાં તેઓ સારી રીતે સફળ થઈ શ્રીસંઘમાં નવચેતના પ્રગટાવી હતી. ક્ષમતા, સરળતા, સહનશીલતા, સેવાપરાયણતા અને શીલપ્રજ્ઞા જેવી વિશેષતા તેઓના જીવનમાં વણાયેલ હતી.

આચાર્યશ્રીનો જન્મ રાજસ્થાનમાં પાલી ગામે ૧૮૯૧ની ડીસેમ્બરની ૧૧મી તારીખે મૌન એકાદશીના રોજ થયો હતો. તેઓની સંસારી અવસ્થાનું નામ સુખરાજજી હતું, પિતાનું નામ શોભાચંદજી અને માતાનું નામ ધારિણીદેવી હતું.

સને ૧૯૧૧માં સુરતમાં યુગદંષ્ટા આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ પાસે પ્રવજ્યા લઈ મુનિ સમુદ્રવિજયજી બન્યા. ગણિપદવી અને પંચાસપદવી સને ૧૯૩૩માં, ઉપાધ્યાય પદવી સને ૧૯૫૨માં અને આચાર્ય પદવી સંવત ૧૯૫૩માં અર્પણ થઈ હતી.

સર્વ મંગલકારી શ્રમજી જીવનમાં અહિંસા, તપ, સંયમ અને ધર્મશાસ્ત્રીનો આચરણ, અભ્યાસ કરી પોતાના ગુરુની શિતલ અને પવિત્ર છાયામાં રહી, સેવા-સુવિધાના પથીક બન્યા

અને ગુરુની અનન્ય સેવાભક્તિ કરી ગુરુજીના અંગરૂપ બની રહ્યા હતા.

પૂ. આત્મારામજી મ૦ અને પોતાના ગુરુજીની પ્રેરણાથી શરૂ થયેલ શિક્ષણ, કેળવણી-વિષયક અને બીજી સંસ્થાઓને નવપલ્લવિત કરી પુષ્ટિ પ્રેરણા આપવામાં મહત્વનો ફાળો આપ્યો છે. આચાર્યશ્રીના હૈયામાં રાષ્ટ્રભક્તિ અગ્રસ્થાને હતી હંમેશા ખાદીનો ઉપયોગ કરવા સાથે ખાદી અને સ્વદેશી ચીજનો પ્રચાર તેઓશ્રીના પ્રવચનનો ધ્વનિ હતો. ચીનના આક્રમણ અને ભારત-પાકિસ્તાનના યુદ્ધ સમયે ભારતવાસીઓને તન, મન અને ધનથી દેશની રક્ષા કરવા પ્રેરણા આપી હતી. દુષ્કાળ કે એવા કુદરતી સંકટો પ્રસંગે રાહતના કાર્યો માટે સતત જાગૃત રહી ભક્તજનોને રાહત આપવા પ્રેરણા આપી હતી.

સાધુ-જીવનની શુદ્ધિ માટે વિશેષ જગત રહેવું અને સાધ્વીસંઘના વિકાસ માટે પ્રયત્નશીલ થવાની અનિવાર્યતા આચાર્યશ્રીના મનમાં અગ્રસ્થાને રહેતી હતી. તેઓએ એક બહેર પ્રવચનમાં આ બાબતમાં નીચે મુજબના વિચારો દર્શાવ્યા છે.

“શ્રમણ-શ્રમણી સંઘના આચારની ભૂમિકા જે રીતે નીચી જઈ રહી છે અને સાધુ-સાધ્વીજીવનમાં શિથિલતાને જે આશ્રય મળી રહ્યો છે તે, આપણા અહિંસા-સંયમ-તપ-પ્રધાન, ત્યાગ-વૈરાગ્યના અખંડ તેમ જ ઉત્કટ પાલન ઉપર આધારિત ધર્મના ભવિષ્યને માટે કંઈક ચિંતા ઉપજાવે છે. હું તો શ્રીસંઘનો એક નમ્રાતિનમ્ર સેવક છું, એટલે આ બાબતમા વધારે કહેવું મને ઉચિત નથી લાગતું. મારી તો એટલી જ પ્રાર્થના છે કે આપણા સંઘના

નાથક પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજે આદિ આ બાબતમાં વિચાર-વિમર્શ કરે અને આ દિશામાં શ્રીસંઘને સમુચિત માર્ગદર્શન કરાવે. અમારા સમુદાયના સાધુ-સાધ્વીઓને મારી ભારપૂર્વક ભલામણ છે કે તેઓ પોતાની સંયમયાત્રામાં વિશેષ યત્ન રહે અને પોતાની જરૂરિયાતોને એટલી મર્યાદામાં રાખે કે જેથી દોષ પોષણને કોઈ અવકાશ રહેવા ન પામે. આ બાબતમાં આટલો ઇશારો જ બસ છે.”

“ભગવાન મહાવીરે નારીસમુદાયની શક્તિને પિછાનીને એના મોક્ષને પૂરો અધિકાર આપવા સાથે પોતાના સંઘમાં આદરભર્યું સ્થાન આપ્યું હતું.”

“આ જ તથ્યને ધ્યાનમાં લઈને આપણા યુગદર્શી પરમઉપકારી પૂ ગુરુદેવે (આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજે) પોતાના આજ્ઞાવર્તી સાધ્વી સમુદાયને શાસ્ત્રાધ્યયન શાસ્ત્ર-વાંચન તેમજ ધર્મોપદેશની જે અનુજ્ઞા આપી હતી એતું સુપરિણામ સ્વ. પ્રવૃત્તિની સાધ્વી શ્રી દેવશ્રીજી, સ્વ. પ્રવર્તિની સાધ્વી શ્રી દાનશ્રીજી તેમજ એમની શિષ્યા સ્વ. પ્રવર્તિની સાધ્વીજી શ્રી માણેકશ્રીજી તથા સાધ્વીજી શ્રી દમયંતી-શ્રીજી, કુસુમશ્રીજી, વિદ્યાશ્રીજી, વિનયશ્રીજી, પુણ્યશ્રીજી, પુષ્પાશ્રીજી, જશવંતશ્રીજી, ઝંકાર-શ્રીજી અને મૃગાવતીશ્રીજી વગેરે તેજસ્વી, વિદુષી અને ધર્મપ્રવચનનિપૂણ સાધ્વીઓરૂપે શ્રીસંઘની સામે મોજૂદ છે. ગુરુદેવના આ ઉપકારને શ્રીસંઘ ક્યારેય નહીં ભૂલી શકે.”

“વિકાસની તક આપણા સમસ્ત સાધ્વી સંઘને આપવામાં આવે અને એમના અધ્યયનને માટે યોગ્ય વ્યવસ્થા કરવામાં આવે. આપણા યુગના શાસનપ્રભાવક આગમોદ્ધારક પરમ પૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રી સાગરાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજના સમુદાયમાં સાધ્વીજી શ્રી રંજનશ્રીજીના ઉપદેશથી શ્રી સમ્મેતશબર મહાતીર્થનો ઉદ્ધાર

થયો હતો. તીર્થોદ્ધારક આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયનીતિસૂરીશ્વરજી મહારાજના સમુદાયની વિદુષી સાધ્વીજી શ્રી નિર્મળાશ્રીજીએ અમદાવાદમાં ચોમાસુ કરીને કેલેજની વિદ્યાર્થિનીઓ તથા બહેનો માટે જ્ઞાનશિબિર ચલાવીને જૈન ધર્મના તત્ત્વોનો પ્રચાર કર્યો અને વ્યાખ્યાનો પણ આપ્યાં. ખરતરગચ્છમાં સાધ્વીજી શ્રી વિચક્ષણશ્રીજી પોતાની વિદ્વત્તા અને પ્રવચન શક્તિથી લોકોપકારનું મોટું કામ કરી રહેલ છે, સાધ્વીજી શ્રી ‘સૂર્યશિશુ’ એટલે કે મયણા-શ્રીજીએ પણ ઘણો વિકાસ કર્યો છે. સ્થાનકવાસી તથા તેરાપથી સંઘમાં પણ સાધ્વીઓ બહુ પ્રભાવશાળી છે. આ બધાં સાધ્વીરત્નોથી ઉત્સાહિત થઈને શ્રીસંઘે સાધ્વીસંઘના વિકાસ માટે પૂરી વ્યવસ્થા કરવી જોઈએ.”

યુગવીર આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજની જન્મશતાબ્દીની ઉજવણીનો પ્રસંગ. આ ઉજવણી માત્ર ઉત્સવ બની ન રહેતા રચનાત્મક કાર્યનું સિમાચિન્હ બને તેવો ઉપદેશ પ્રેરણા આપતા હતા અને ઉજવણીની કૃણશ્રુતિ ધારણા મુજબ થઈ હતી.

ભગવાન મહાવીરની ૨૫૦૦ માં નિર્વાણ મહોત્સવ પ્રસંગે રચાયેલ રાષ્ટ્રીય સમિતિના પૂજ્યશ્રી અતિથિવિશેષ હતા. શ્રમણ ભગવાન મહાવીર નિર્વાણ મહોત્સવની ઉજવણી થઈ તે પ્રસંગે સૌના દિલમાં ઉજવણીને દરેક રીતે સફળ બનાવવા અને ઉત્સાહભેર ભાગ લેવા અનુરોધ કર્યો હતો.

પૂ. આચાર્યશ્રીએ ૮૬ વર્ષના જીવનકાળ દરમિયાન આત્મકલ્યાણ સાથેસાથ પૂ. ગુરુદેવની માનવકલ્યાણની ભાવનાને વિકસાવી હતી.

સમતાના સાગરસમા સૌના કલ્યાણકારી એ વંદનીય વિભૂતને આપણા સૌના હાર્દિક વંદન હો!

સંસારને માર્ગે કેવલજ્ઞાન

વૈતાલ્ય પર્વતની પાસે 'ચક્રાકાપુરી' નામની નગરી છે. ત્યાં ચક્રાકા નામનો રાજા રાજ્ય કરે છે. એને મહત્ત્વતા નામની પત્ની છે અને પ્રભંજના નામની પુત્રી છે. એ પુત્રીના લગ્ન પ્રસંગે સ્વયંવરમંડપ રચાવાયો છે અને રાધાવેધ કરનારને પ્રભંજના પરણશે એવી બહે-રાત કરાઈ છે. સમય થતાં પ્રભંજના એક હજાર કન્યાઓ સાથે વનખંડમાં આવી પહોંચી, ત્યાં એણે સાધ્વી સુપ્રતિષ્ઠિતા અને બહેળા પરિવારને વંદન કર્યું. પ્રભંજનાને ખૂબ હર્ષિત જોઈ એ સાધ્વીએ એને પૂછ્યું કે તને આટલો બધો હર્ષ કેમ છે? પ્રભંજનાએ કહ્યું કે ઉત્તમ વર વરવા હું જાઉં છું. એ સાંભળી સાધ્વીએ કહ્યું કે વિષયસેવન વિષ છે; અમૃત નથી. એનાથી હિત ન થાય. ભોગના સંગનું સુખકારમું છે. એથી રાગ અને દ્રેષ વધે છે. પ્રભંજનાએ કહ્યું કે, આપની વાત સાચી છે. આ અનાદિ-કાળની ટેવ છે તેથી કાચ ને મણી સમજાય છે. સાધ્વીએ કહ્યું કે મુનિવર અધ્યાત્મસરસથી રંગા-યેલા છે. એઓ પર પરિણતિથી દૂર છે. પુણ્યબળે તું સંગ પામી છો. એ સાંભળી સૌ કન્યાઓ ઓલી ઊઠી કે હમણાં તો ચિંતવેલું કાર્ય અમે કરશું અને પછી પરમપદની સાધના કરશું. પ્રભંજનાને એ વાત ન ગમી. એણે તો ઝટકહી દીધું કે આ કાયરની વાત છે. હે સખીઓ! શૂરવીર થઈ નિર્મળ ધર્મની આરાધના કરો. સુપ્રતિષ્ઠિતાએ કન્યાઓને ઉદ્દેશીને કહ્યું કે આ સંસાર અસાર છે, એને હિતકારી સમજનાર ભવમાં ભમે છે વારં વાર ધર્મનો રંગ ધરો. પહેલાં ખરડાવું તેમ વર્તવું અને પછી ધોવું તે શિષ્ટાચાર નથી. દર્શનાદિની આરાધના કરો અને મોહનો નાશ કરો.

એ ઉપરથી પ્રભંજના ચિંતવવા લાગી કે જીવ અનાદિ અનંત છે. ભવજ્વલણ કરતાં માતા વગેરેનો સંગ મળ્યો છે, સંબંધની શી વાત કરવી?

લે. પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ.એ.

શત્રુ મિત્ર અને અને મિત્ર શત્રુ બને, આરોપિત ભાવને લઈને જીવ નીચ ભાસે છે પરંતુ વસ્તુનો સ્વભાવ જોતાં એ ભેદ સાચો નથી પુષ્ટ આલંબનભાવથી ધર્મદશા વિકસે છે. સાધન મળતાં સાધ્ય પૂરું સધાય છે, આત્મિક ભાવ જગાડતા કેવલજ્ઞાન પ્રગટે છે.

આ બાજુ સહસ્ર કન્યાઓએ દીક્ષા લીધી અને પ્રભંજના તો ઉત્તમ ભાવના ભાવતાં ભાવતાં કેવલજ્ઞાની બની તેમ થતાં બધી સાધ્વીઓ એ સન્નારીને વંદન કરે છે, દેવ અને દેવી એના ગુણ ગાય છે. જ્ય જ્યના ધ્વનિપૂર્વકનો પટલ વાગે છે અને કાલાંતરે પ્રભંજના સિદ્ધમુક્ત બને છે.

આ પ્રમાણેનું પ્રભંજનાનું સક્ષિપ્ત ચરિત્ર કુશલચંદ્રના શિષ્ય દીપચંદ્રે જે હાલમાં ભિન્ન ભિન્ન રાગમાં રચ્યું છે અને એ સન્નિધિ સંદોહ (પૃ. ૧૭૪-૧૭૫)માં પ્રસિદ્ધ કરાવ્યું છે. હાલ તો એ ઉપરથી મેં આ લખાણ તૈયાર કર્યું છે. પ્રસ્તુત સન્નિધિયનું રચના વર્ષ કે કુશલચંદ્ર કયા ગચ્છના છે તેનો ઉલ્લેખ આ પ્રભંજનાની સન્નિધિમાં નથી. એઓ પાર્શ્વચંદ્રીય ગચ્છના હોય એમ લાગે છે.

પ્રભંજનાનું ચરિત્ર ઘણું પ્રાચીન છે. વસુદેવહિડીમાં એ આલેખાયું છે. ખરતર ગચ્છના દીપચંદ્રના શિષ્ય કવિ દેવચંદ્રે પ્રભંજના સન્નિધિ વિક્રમના ૧૮મા શતકમાં રચી છે. એની એક હાથપોથી જે સુંબઈ સરકારની માલિકીની છે અને જે કેટલાંક વર્ષોથી ભાંડારકર પ્રાચ્ય વિદ્યા સંશોધન મંદિરમાં બીજી સરકારી હાથપોથીઓ સહિત રખાઈ છે તેનો પરિચય મેં 'જૈન હસ્ત-લિખિત પ્રતિઓનું વર્ણનાત્મક સૂચીપત્ર (Descriptive Catalogue of the Govt. c. llection of Manuscript Vol xix, sec 2, pt. 2, ph 127-128)માં આપ્યો છે. કેટલીક કડીઓ પણ એમાં મેં ઉદ્દ્યુત કરી છે. એ પ્રતના લેખકે પ્રસ્તુત સન્નિધિયનો 'પ્રભંજન ચોપાઈ' તરીકે નિર્દેશ કર્યો છે. વસુદેવહિડી મળતાં વિશેષ કંઈ કહેવાનું હશે તો તેમ કરવાની મારી ધ્રુષ્ટ છે.

આત્માનંદ પ્રકાશ

સ્વ. પૂ. આ. દે. શ્રી સમુદ્રસૂરીશ્વરજીને અંજલિ !

ધન્ય ! ધન્ય ! એ આશુગાર !

ડા. ભાખલાલ એમ. બાવીશી M. B. B. S. પાલીતાણા

દિલ વિશાળ 'સમુદ્ર' શા,

શાસનના શણગાર;

'ગુરુભક્તિ' મંત્ર જીવનનો,

ધન્ય ધન્ય એ આશુગાર !

પંજાળ કેસરી યુગદંષ્ટા, યુગ પ્રવર્તક
શાસનના અડીખમ સૈનિક, અને સમાજનાં ઉપ-
કારક સંસ્કાર પિતા....પૂ. આ. દેવ સ્વ. શ્રી
વલ્લભસૂરીશ્વરજી.... મહાન ગુરુદેવ !

એમનાં અત્યંત આજ્ઞાકિત, ચુસ્ત ગુરુભક્ત,
જનશાસન દીપક, સમાજોદ્ધારક, પ્રશાંત મૂર્તિ
પૂ. આ. દેવ શ્રી સ્વ. સમુદ્રસૂરીશ્વરજી....
સમર્થ શિષ્ય !

એવા મહાન ગુરુદેવના સમર્થ શિષ્ય, સ્વ
સમુદાયને રવડનાં અને જૈન સમાજને રડતો
મૂકી સ્વર્ગે સિધાવ્યા ! ભક્તોને રડતા મુકી
ભગવાન ચાલ્યા ગયા ? કે ઋણ ચૂકવી એ
પુણ્યાત્માએ સહજ વિદાય લીધી ? અમારું
અંતર પૂછી રહ્યું છે ! કેણુ ઉત્તર આપે ?

અરે ! જૈન શાસનને તો એક મહાન-ન
પૂરાય તેવી-ખોટ પડી ગઈ ! કેટકેટલા શાસન-
પ્રભાવક કાર્યો, અંજનશલાઠા, પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ,
સંક્રાંતિ ઉત્સવ, ઉપધાન તપ, દીક્ષાદિ ઉત્સવો,
પૂજનો, મહાપૂજનો....કેવા ગુંજતા હતા !
શાસનનાં કામે માટે ન જોઈ રાત, ન જોયો
દિ' ! નહિ આરામ, નહિ વિરામ ! દિલ દઈ
કામે લાગી જવું, શાસનનો જ્ય જ્યકાર કરવો !
ખસ એ જ અંખના ! એમાં આજે અંખ આવી !

અને કેવો 'ગુરુદેવ' પ્રત્યે સમર્પણભાવ !
જાણે 'ગુરુ'માં જ શિષ્ય સમાઈ જતાં. પડ્યો
ખોલ ઝીલવો, થતી આજ્ઞા માથે ચડાવવી,
અપાતા આદેશનો અમલ કરવો ! સમર્થ સેના-
પતિનાં એક શક્તિશાળી સૈનિક !

જાણે સદ્ગુણોનો તો ભંડાર ! વાહ, એમની
નમ્રતા ને સમતા ! શી એમની સરળતા ને
લઘુતા ! એમની સજ્જનતા ને ઉપકારકતાની
તો વાત જ શી ? ધન્ય એમનું શીલ ! ધન્ય
એમનું ચારિત્ર !

ને દિલ તો એમનું સાગર શું વિશાળ !
શિષ્યો કે ભક્તો કાલું-ઘેલું, ગાંડુ-ડાહું, સાચું
-ખોટું, કડવું-મીઠું જોલે તોયે એમને માટું
ન લાગે, ન કુલાય ! ગુણ ગ્રહવા, દોષ દૂરના-
વવા ! સૌને સારી શીખ આપવી, ધર્મ પમાડવો,
સાથે રસ્તે દોરવો, કોઈને અવગણવો નહિ,
ધૂતકારવો નહિ, પણ અપનાવવો, સ્વીકારવો !
અને સજ્જન સદ્ધર્મી બનાવવો ! જાણે વિશાળ
વડલો, સૌને આપે છાંયડો ! વાહ ગુરુવર્ય, કેવું
વિશાળ દિલ ! કેટલું મોટું મન !

વળી સમાજના તો આધાર-સ્થંભ ! સાધ-
મિકને જીએ ને વાતસલ્યનો ઝરો વહે ! મારો
શ્રાવક, મારી શ્રાવિકા કહી એને આલંબન
આપે, અપનાવી લે, શક્ય તેટલા એના દુઃખ
દારિદ્ર ટાળે ! એનાં દિલ-દિમાગ ઉજાળે ! પ્રેર-
ણાનાં પિયુષ પાઈ એનાં અંતર ઠારે ! વાહ
સમાજનાં પ્રૌઢ પિતામહ !

જ્યારે શ્રમણ-શ્રમણી મળે-ગમે તે સમુ-

દાયના હોય-આનંદ વિભોર બને, હર્ષના અશ્રુ
વહે ! સુખશાતા પૂછે, એકમેક બની જાય !
સાથે બેસે, સાથે ઉઠે, સાથે વાપરે, સાથે
આચરે ! ધન્ય પ્રેમજી જ્યોતિસંત ! વાહ,
મહામના મહંત !

આજે એ 'સમુદ્ર'શા વિશાળ દિલવાળા
'સૂરિજી' શ્રાવકો ને શ્રાવિકાઓ, શ્રમણો ને
શ્રમણીઓ, તમારા વિષમ વિયોગે વિલાપી
રહ્યા છે, દ્રવતા દિલે કહી રહ્યા છે: ' એ પ્યારા
ગુરુદેવ, આપે અમને અળગા કર્યા પણ અમે
આપને નહિ છોડીએ, નહિ ભુલીએ ! આપની
પ્રેરણાનાં પિયુષ પીતા, અને દેવ-ગુરુ-ધર્મને
અનુલક્ષી આપેલ આપના ઉપદેશને આકાર
કરતા, આપનો આદેશ ઝીલતા આપશ્રીએ
કંઠારેલ કેરીએ શ્રદ્ધાપૂર્વક આગળ ધરીશું.

ઉપકારી ગુરુત્વ ! આપના પ્રેરક પ્રવચનો
અને વેધક વાણીનો ધ્વનિ આજે પણ અમારા
કાનમાં ગુંજી રહ્યો છે ! એને અનુસરી આપશ્રીએ
ચીધેલ ધર્મકાર્યોમાં આગળ ધવતાં ધર્મનો
ધ્વજ ફરકાવીશું. અને શાસનની ઉન્નતિ ને
સમાજનો ઉત્કર્ષ સાધતા આપને પગલે ચાલીશું,
આપની જય બોલાવીશું.

જિન શાસન દીપક, સમાજ ઉદ્ધારક, ગુરુ
ભક્ત, ભક્ત વત્સલ પૂ આચાર્યદેવ શ્રી સમુદ્ર-
સૂરીશ્વરજી ગુરુદેવકી જય ! ધન્ય શાસન
શણુગાર ! ધન્ય અનન્ય એ અણુગાર !

બાળ સમા ભક્તો અમે,
વિયોગે વિરહી રહ્યા;
શીલ સંયમ તમે ઝીલતા,
ભક્તિતણા ઝરણા વહ્યા !!!

With best compliments from :

Steelcast Bhavnagar Private Ltd.

Manufacturers of :

STEEL & ALLOY STEEL CASTINGS

Ruvapari Road,
BHAVNAGAR 364 001
(Gujarat)

Gram : STEELCAST
Telex : 0162-207
Phone : 5225 (4 Lines)

સાંભળ્યા વિના પણ ધર્મ પામે

(હતો બીજો)

લેખક-પં. શ્રી પૂર્ણાનંદવિજયજી મ. (કુમારશ્રમણ)

અંક-૭ પૃષ્ઠ ૧૮૦ પછી

ગૌતમસ્વામીએ પૂછ્યું કે આવો અનાગાર ધર્મ શી રીતે પ્રાપ્ત થાય છે ?

(૧) પ્રહ્લચર્યધર્મ :

આઠ પ્રકારના મૈથુન કર્મો ત્યાગ જ પ્રહ્લચર્ય છે. કેમકે-આત્મામાં મૈથુન વાસના અને પ્રહ્લચર્ય એકીસાથે રહી શકતી નથી. મતલબ કે આ બંને તરવો હાડવૈરી છે. વૃદ્ધ અનુભવીઓ પણ કહે છે કે ‘જ્યાં મૈથુન વાસના છે ત્યાં ભાવ પ્રહ્લચર્ય નથી, અને જ્યાં ભાવ-પ્રહ્લચર્ય છે ત્યાં મૈથુન વાસના અને ચેષ્ટા નથી. કેમકે મૈથુનવાસના કે ચેષ્ટામાં દ્રવ્યપ્રહ્લચર્ય પણ રહેતું નથી તે ભાવપ્રહ્લચર્યની શક્યતા ક્યાંથી હોય ?

મૈથુનના આઠ પ્રકાર નીચે પ્રમાણે છે.

(૧) સ્મરણમૈથુન :

સર્વાંશ કે અલ્પાંશે પણ ભોગવાયેલી સ્ત્રી કે ભોગવાયેલા પુરૂષની મિટ્ટી મધુરી રાત્રિઓને પુનઃ પુનઃ યાદ કરતા રહેવું તેને સ્મરણમૈથુન કહે છે. સાચકારો તો ત્યાં સુધી કહે છે ‘પુરૂષને સ્ત્રીના ત્યાગ કે સ્ત્રીને પુરૂષનો ત્યાગ કદાચ શક્ય બની શકે નહીં, પણ પરસ્પર થયેલા ભોગવિલાસોની સ્મૃતિનો ત્યાગ અત્યંત કષ્ટસાધ્ય હોય છે; માટે સ્મરણમૈથુનને ભાવમૈથુન કહેવામાં વાધો નથી.

(૨) કીર્તન મૈથુન—

ભોગવાયેલી, ત્યજવાયેલી કે મૃત્યુ પામેલી સ્ત્રીઓના કે પુરૂષના ભોગ સમયે થયેલી મધુરી વાર્તાનું-ચેષ્ટાઓનું ફરી ફરીથી કથન કરવું તે કીર્તન મૈથુન છે.

(૩) કેલિ મૈથુન—

ભોગ્યપાત્ર સાથે ભોગવાઈ ગયેલા ભોગોને યાદ કરીને સ્વપ્નમાં પણ ભોગી જીવનની

પ્રથંસા કરવી અને ફરીથી તેવા ભોગો સ્વપ્નમાં પણ મળે તેવી ચાહના કરવી તે કેલિ મૈથુન છે.

(૪) પ્રેક્ષણ મૈથુન—

ભોગવાયેલી સ્ત્રીના કે પુરૂષના રૂપરંગ તથા વિલાસિતાનું આરોપણ બીજી સ્ત્રી કે પુરૂષમાં કરીને તેના રૂપરંગને જોઈ પોતાના ભોગ્યને યાદ કરી ઊંડા નિસાસા મૂકવા અથવા બીજા પુરૂષના કે સ્ત્રીના અંગોપાંગ, વેષપરિધાન, વિલાસી ચાલ કે તેની બીજી પણ ચેષ્ટાઓને જોઈને પોતાના માનસિક જીવનમાં ચંચલતાને ઉત્પન્ન કરવી તે પ્રેક્ષણ મૈથુન છે.

(૫) શુદ્ધ ભાષણ મૈથુન—

બે મિત્રો કે સહયોગી વચ્ચે ભોગવિલાસના અણગો તથા ૮૪ આસનો સંબંધી મૈથુન કર્મને લગતી જ ચર્ચામાં ગળેડૂબ રહેવું તે શુદ્ધ ભાષણ છે.

(૬) સંકલ્પ મૈથુન—

મૈથુન સંબંધીના સંકલ્પો (વિચારો) કરવા અથવા તો તેવા પ્રકારના દર્શ્યો-ચિત્રો તથા કથાનકોને જોઈ-વાંચીને માનસિક જીવનમાં મૈથુનકર્મના ભાવ રાખવા.

(૭) અધ્યવસાય મૈથુન—

અધ્યવસાય એટલે આત્મિક પરિણામ. જેમનાં માનસિક કે વાચિક વિચારો ખરાબ હશે તેમનાં આત્મિક પરિણામોમાં ગમે ત્યારે પણ ખરાબી આવ્યા વિના રહેતી નથી. માટે ભગવાન મહાવીરસ્વામીએ કહ્યું કે ‘એ માનવ ! પ્રહ્લનિષ્ઠ કે નૈષ્ઠિક પ્રહ્લચારી થવા માટે....“અપ્પા ચેવ દમિયલ્લો....” આ કથનને ચરિતાર્થ કયા વિના સંસારભરની એકેય પ્રાણાયામાદિક ક્રિયાઓ કામે લાગવાની નથી. કેમ કે આત્માને શુદ્ધ સ્વરૂપના લક્ષ્ય સ્થાને પહોંચાડ્યા વિના

જુન, ૧૯૭૭

: ૨૦૧

સંસારભરના સારામાં સારા નિમિત્ત કારણો પણ લગભગ સંકળીભૂત થતા નથી.

(૮) ક્રિયાનિવૃત્તિ મૈથુન :

ઉપર પ્રમાણેના સાતે મૈથુનભાવોમાં મસ્ત બનીને એક દિવસે સાક્ષાત્ કે સ્વપ્નમાં મૈથુન સેવન કરવું તે ક્રિયાનિવૃત્તિ મૈથુન છે.

વ્યવહારનયમાં આઠમું ક્રિયા મૈથુન ભલે ખરાબ મનાયું હશે, પણ નિશ્ચયદષ્ટિએ આઠ-માના પ્રેરક ઉપરના સાતે મૈથુનો આત્માનું અધઃપતન જ કરાવે છે, કેમકે-આનાથી મૈથુન સંજ્ઞા બલવતી બનીને ભવભવાંતરને માટે કુસંસ્કારોની વૃદ્ધિ કરનારા છે.

અને જ્યાં સુધી દુસ્ત્યાજ્ય મૈથુન સંજ્ઞા માટે જોરદાર વ્યુદ્ધ રચના મંડાતી નથી ત્યાં સુધી બ્રહ્મચર્યધર્મ પણ આરાધિત થતો નથી.

ગૌતમસ્વામી પૂછે છે કે હે પ્રભો ! આવા પ્રકારનો બ્રહ્મચર્યધર્મ શી રીતે પ્રાપ્ત થાય છે ?

(૯) સંયમ યતના :

સમ્યક્ચારિત્રના પાલનમાં આત્માને ઉપ-યોગવર્તો રાખવો તેને યતના કહે છે અથવા આત્મામાં સતત બ્રૂતિ, જ્ઞાનમાર્ગમાં આત્માની મસ્તી તથા પૌદ્ગલિક પદાર્થો પ્રત્યે સર્વથા ઉદાસીનતાને 'યતના' કહે છે. આવી સંયમ યતના શાથી પ્રાપ્ત થાય ?

(૧૦) સંવરધર્મ :

“મારા કર્મોની નિર્જરા કરૂં” આવા ખ્યાલાત વિના પણ સત્તામાં પડેલા કર્મોની નિર્જરા ગમે તેટલી થતી હશે તો ય આત્માનું કલ્યાણ થઈ શકે તેમ નથી. કેમ કે અનાદિ કાળથી આત્માના પ્રદેશો ઉપર અનંત કર્મો બંધાયેલા છે અને અકામ નિર્જરાએ તેમની નિર્જરા પણ થઈ છે. છતાં એ આત્માનું સંસારિત્વ ઓછું થયું નથી અને ભવબ્રમણા મટી નથી. કારણમાં કહેવાયું છે કે અજ્ઞાના-વસ્થામાં જેટલાં કર્મો નિર્જરાય છે તેનાથી કોઈક સમયે લાખો-કરોડોળુણ વધારે નવાં કર્મો પણ બંધાયેલા છે. આવી સ્થિતિમાં આત્માની દશા શી રીતે સુધરે ?

માટે દયાના સાગરસમા તીર્થકરદેવોએ કહ્યું કે, હે સાધક ! સૌથી પહેલાં તું સંવર-ધર્મને પાઠ ભણી લેજે. જેથી તારો આશ્રવ માર્ગ બંધ થશે, જેથી નિર્જરા તત્ત્વની આરા-ધના સર્વથા લાભદાયિની બનશે.

આજના સંસારની કડચુતા હોય તો એટલી જ છે કે આપણે સૌ જીવેના ભેદ-પ્રભેદ, તેમનાં શરીરની અવગાહના, ધર્માસ્તિકાય અને અધર્માસ્તિકાય તથા સિદ્ધશિલાની ચર્ચા, શાશ્વતા બિબેચી સંજ્યા અને મેરૂપર્વતની લંબાઈ ચોડાઈ માપવામાં જ લાગી ગયા છીએ. પરંતુ આપણા આત્માના કદરૂ શત્રુ અને મિત્ર જેવા આશ્રવ અને સંવરને ઓળખવામાં બહુજ મોડા પડી ગયા છીએ. માટે જ પાપના દ્વારો બંધ કરવા માટે બાર વ્રત સ્વીકાર કરી શક્યા નથી અને જૈનત્વના અનુરાગી પણ થયા નથી.

ગૌતમસ્વામીજી ભગવંતને પૂછે છે કે ‘કેવળજ્ઞાની આદિના સાંભળ્યા વિના પણ આવો સંવરધર્મ શી રીતે પ્રાપ્ત થાય છે ?’

૮ થી ૧૨ મતિજ્ઞાન અને શ્રુતજ્ઞાન :

યદ્યપિ સમ્યગ્દર્શન અને સમ્યગ્જ્ઞાનના આવરણ કર્મો લગભગ જુદા છે, તો પણ પરસ્પર એકબીજાના કાર્યકારણ ભાવે હોવાથી સાધક માત્રે :—

- (૧) રાગ-દ્રેષ અને કામક્રોધને ઉપશમ કરવાં.
- (૨) મોહવાસના આદિને સ્થગિત કરવાં.
- (૩) માન તથા લોભને મર્યાદિત કરવાં.
- (૪) સન્માન અને તિરસ્કારનું દમન કરવું.
- (૫) તથા સ્વાધ્યાય, તપ અને ત્યાગનું પોષણ કરવું.

આ પ્રમાણે જીવન બનાવવાથી સમ્યગ્દર્શન શુદ્ધ બનશે. તેમ છતાં મતિજ્ઞાન પણ વિકસિત બનવા પામશે. સાથેસાથ શ્રુતજ્ઞાનમાં પવિત્રતા વધવા પામશે અને જેમ જેમ સમ્યગ્જ્ઞાન વધતું જશે તેમ તેમ સમ્યગ્દર્શનમાં પણ સ્થાય આવશે.

આગમ સાહિત્ય

૩૧. રમણલાલ શાહ (આકાશવાણીના સૌજન્યથી)

“તીર્થ”કર” શબ્દ જૈનોનો પારિભાષિક શબ્દ છે. જે તારે તે તીર્થ અને જે ધર્મતીર્થ પ્રવર્તાવે તે તીર્થ”કર. સંસારરૂપી સમુદ્રમાંથી પાર ઉતારવા માટે-જીવાત્માઓ માટે તીર્થ એટલે કે ઘાટની જેઓ રચના કરે છે તે તીર્થ”કર. જે મહાન આત્માઓ પોતાની ઇન્દ્રિયો ઉપર વિજય મેળવી, રાગદ્વેષને જીતી, કેવળજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરી, સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, અને શ્રાવિકા એ ચતુર્વિધ સંઘરૂપી જંગમ તીર્થની સ્થાપના કરી, સંસારના જીવોના ઉદ્ધાર માટે ભગીરથ કાર્ય કરે છે તે તીર્થ”કર ભગવંત કહેવાય છે. નિશ્ચિત કાળમર્યાદામાં આવા ચોવીસ તીર્થ”કર થાય છે. વર્તમાન ચોવીસીમાં પહેલા તીર્થ”કર તે ભગવાન ઋષભદેવ છે અને છેલ્લા તીર્થ”કર તે ભગવાન મહાવીર સ્વામી છે, જેમનો પચીસ-સોમો નિર્વાણ કલ્યાણક મહોત્સવ હમણું ઉજવાઈ ગયો.

જૈન ધર્મની માન્યતા પ્રમાણે તીર્થ”કરોએ આપેલો ઉપદેશ એમના ગણધરો દ્વાદશાંગીમાં એટલે કે બાર અંગમાં ગૂંથી લે છે. અઠી હજાર વર્ષ પૂર્વે ચરમ તીર્થ”કર શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે આપેલો ઉપદેશ એમના ઇન્દ્રભૂતિ ગૌતમ વગેરે અગિયાર ગણધરોએ દ્વાદશાંગીમાં ઉતારી લીધો હતો. જૈન દર્શનને સમજવા માટે ભગવાને પ્રથમ ગણધર ઇન્દ્રભૂતિ ગૌતમને ત્રિપદી કહી-એટલે કે પ્રત્યેક પદાર્થ ઉત્પન્ન થાય છે, નાશ પામે છે અને એ ધ્રુવ પણ હોય છે. આ સૂત્રને લક્ષમાં રાખી ગણધરોએ જે દ્વાદશાંગીની બાર અંગની રચના કરી તેના નામ આ પ્રમાણે છે. ૧ આચારાંગ, ૨ સૂત્રકૃતાંગ, ૩ સ્થાનાંગ, ૪ સમવાયાંગ, ૫ વ્યાખ્યાપ્રજ્ઞિત, ૬ જ્ઞાતાધર્મકથા, ૭ ઉપાસક દશા, ૮ અંતકૃદશા, ૯

અનુતરૌપપાતિક, ૧૦ પ્રશ્નવ્યાકરણ, ૧૧ વિપાક સૂત્ર અને ૧૨ દષ્ટિવાદ.

ભગવાન મહાવીરનો ઉપદેશ શ્રુતજ્ઞાનના રૂપમાં ગુરુશિષ્યની પરંપરા દ્વારા પ્રચલિત રહ્યો હતો. ભગવાનના નિર્વાણ પછી પણ ઘણાં વર્ષ સુધી એમના ઉપદેશની અખંડિત મુખપાઠ પરંપરા ચાલ્યા કરી જે સાધુઓને ભગવાનનો બધો જ ઉપદેશ કંઠસ્થ રહેતો તેઓ શ્રુત-કેવલી કહેવાતા. સમય જતાં શ્રુતકેવલી ભદ્ર-બાહુસ્વામીના વખતમાં મગધમાં બાર વર્ષ સુધી મોટો દુકાળ પડ્યો એટલે ભદ્રબાહુસ્વામી દક્ષિણમાં કર્ણાટક તરફ ચાલ્યા ગયા અને ત્યાર પછી કેટલેક વર્ષો તેઓ નેપાળ તરફ ગયા. પરિણામે સામાજિક અને ધાર્મિક અસ્તવ્યસ્ત પરિસ્થિતિમાં પરંપરાથી જળવાઈ રહેલું શ્રુતજ્ઞાન છિન્નભિન્ન થઈ ગયું અને કેટલુંક તો હુપ્ત પણ થઈ જવા લાગ્યું. એટલે તે સમયના જૈન સંઘને લાગ્યું કે સમયસર જે શ્રુતજ્ઞાન એકત્રિત અને વ્યવસ્થિત કરી લેવામાં નહિ આવે તો બધું છિન્નભિન્ન અને હુપ્ત થઈ જશે. એ માટે ઇ. સ. પૂર્વે આશરે ૩૦૦ વર્ષના ગાળામાં મગધમાં પાટલીપુત્રમાં સંઘ એકત્રિત થયો. જુદા જુદા આચાર્યો પાસે એ સમયે જેટલું જ્ઞાન હતું તે એકત્રિત કરતાં માલૂમ પડ્યું કે ‘દષ્ટિવાદ’ નામનું જે બારમું અંગ છે તે તો સાવ હુપ્ત થઈ ગયું છે, પરંતુ બાકીના અગિયાર અંગો સચવાઈ રહ્યાં છે. સમય જતાં ગુરુશિષ્યની મુખપાઠની પરંપરામાં ક્રમેક્રમે શિથિલતા આવતી ગઈ અને એ અગિયાર અંગોમાંથી કેટલાક અંશે હુપ્ત થઈ જવા લાગ્યા. એથી ઇ. સ. ૪૫૪માં સૌરાષ્ટ્રમાં વલ્લ્હીપુરમાં દેવધિગણિના પ્રમુખપદે સંઘ એકઠો થયો, તેમાં બધા ગ્રંથોને ઉપલબ્ધ સામગ્રીના પાઠનથી થયા અને એ

અથેને વ્યવસ્થિત અને નિશ્ચિત સ્વરૂપે લિપિખદ કરવામાં આવ્યા આ એક ઘણું મોટું ઐતિહાસિક કાર્ય થયું. લિપિખદ થવાથી એ અગિયાર આગમગ્રંથો કાયમ માટે સચવાઈ રહ્યાં, જે અત્યારે પણ ઉપલબ્ધ છે. દેવધર્મગણિની સમાજો સાથે સાથે બીજું પણ એક મહત્વનું કાર્ય કર્યું. ભગવાન મહાવીરની ઉપદેશવાણી ઉપરથી એમના સમયમાં અને એમના સમય પછી કેટલાક આચાર્યોએ જે કેટલીક ગ્રંથ રચનાઓ કરી તેને પણ એકત્રિત-વ્યવસ્થિત અને લિપિખદ કરવાનું કાર્ય આ સમાજે કર્યું. એ રીતે અગિયાર અંગ ઉપાંગ, બાર ઉપાંગ, દસ પ્રકીર્ણક, છ છેદસૂત્ર, ચાર મૂલસૂત્ર અને એ ચૂલિકા સૂત્ર એમ બધું મળીને કુલ પિસ્તાલીસ ગ્રંથોને વ્યવસ્થિત અને લિપિખદ કરવામાં આવ્યા અને એ બધાને આગમગ્રંથ તરીકે સ્વીકારવામાં આવ્યા. આમ પિસ્તાલીસ આગમગ્રંથોના અંગ ઉપાંગ, પ્રકીર્ણક, ઇત્યાદિ વિભાગ પાડવામાં આવ્યા છે. આ બધા ગ્રંથોની ભાષા અર્ધભાગધી છે, કારણ કે ભગવાન મહાવીરે લોકો સરળતાથી સમજી શકે એ માટે લોકોની ભાષા અર્ધભાગધીમાં ઉપદેશ આપ્યો હતો. આગમોનું રહસ્ય જુદા જુદા વર્ગના લોકોને વિસ્તારથી સમજાવવા માટે ભદ્રબાહુસ્વામી અને બીજા સાધુઓએ નિયુક્તિ, ભાષ્ય, ચૂષ્ણી અને ટીકાના પ્રકારના ગ્રંથોની રચના પ્રાકૃતમાં અને સંસ્કૃતમાં, પદ્યમાં અને ગદ્યમાં કરેલી છે.

આમ પિસ્તાલીસ આગમોમાં અગિયાર અંગ પ્રાચીન છે અને એમાં પણ “આચારાંગ-સૂત્ર” સૌથી વધુ પ્રાચીન અંગ છે. કમની દૃષ્ટિએ અને મહત્ત્વની દૃષ્ટિએ પણ એ પ્રથમ અંગ છે. ભદ્રબાહુસ્વામીએ “આચારાંગ” ઉપરની પોતાની નિયુક્તિમાં કહ્યું છે કે “આચારાંગ બધા શાસ્ત્રગ્રંથોના સારરૂપ છે” તેમાં મોક્ષના ઉપાયનું વર્ણન છે. “આચારાંગ” જે ખંડમાં વિભક્ત છે, પહેલા ખંડનું

નામ છે પ્રહાયયં અને બીજા ખંડનું નામ છે આચારાંગ. “આચારાંગ” માં સાધુઓના ચારિત્રપાલનના નિયમોનું વિગતે પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યું છે. પાંચ મંદિરોનો નિયત, પાંચ મહાવ્રતોનું પાલન, કામ, ક્રોધ, લોભ અને મોહ એ ચાર કષાયો ઉપર વિજય અને મન, વચન તથા કાયાથી વિરતિ એમ સત્તર પ્રકારે સંપૂર્ણ સંયમ પાળનાર વ્યક્તિ મોક્ષની અધિકારી બની શકે છે. ભગવાન મહાવીર-સ્વામીએ કેવી ઘેર તપશ્ચર્યા કરી હતી અને પોતાના જીવનમાં સંયમનું કેવી કડક રીતે પાલન કર્યું હતું તેનું ખ્યાન પણ “આચારાંગ”માં આપવામાં આવ્યું છે. ભગવાન મહાવીરનું સંક્ષિપ્ત જીવનચરિત્ર આ રીતે સૌ પ્રથમ આપણને “આચારાંગ”માં જોવા મળે છે.

“સૂત્રકૃતાંગ”માં મુનિઓનાં આચાર અને જૈનધર્મના સિદ્ધાંતોના નિરૂપણ ઉપરાંત તે સમયે પ્રચલિત અન્ય દર્શનોના સિદ્ધાંતોનું અને જુદા જુદા વાદોનું નિરૂપણ થયું છે. પંચમહાભૂતિકવાદ, અક્રિયાવાદ, અકારવાદ, નિયતિવાદ, લોકવાદ, ક્રિયાવાદ, અક્રિયાવાદ, અજ્ઞાનવાદ, હસ્તિતાપ્તવાદ ઇત્યાદિ ઘણા જુદા જુદા વાદોના નિરૂપણ-નિરસન ઉપરાંત કર્મનું વિહારણ, અનુકૂળ અને પ્રતિકૂળ ઉપસર્ગો, નારકોની વેદના, સમાધિ, શિષ્યોનો ધર્મ, આહારની ગવેષણા, પ્રત્યાખ્યાનની આવશ્યકતા વગેરે વિષયોનું તેમાં નિરૂપણ થયું છે.

“સ્થાનાંગ” અને “સમવાયાંગ”માં સિદ્ધ સિદ્ધાંતોના લેહપ્રલેહનું એમની સંખ્યાના ક્રમની દૃષ્ટિએ વર્ગીકરણ કરવામાં આવ્યું છે. “આખ્યાપ્રણપ્તિ”માં પ્રશ્નોત્તરરૂપે જુદા જુદા પદાર્થો અને સિદ્ધાંતોનું વિવરણ કરવામાં આવ્યું છે. જીવ આદિ છ દ્રવ્યો, કર્મસિદ્ધાંત, સ્યાદ-વાદ, દેવો અને નારકનું સ્વરૂપ, વિજ્ઞાન, ખગોળ અને ભૂગોળની બાબતો તથા સ્કંદક,

જમાલિ, ગોશાલક વગેરેનાં ચરિત્રો આ આગ-
મમાં લેવાયાં છે. “સાતાધર્મકથા”માં મેઘકુમાર,
નંદમણિયાર, તેતલીપુત્ર વગેરેની કથાઓ દ્વારા
શ્રદ્ધા, તપ, સંયમ, વૈરાગ્ય, ઈત્યાદિનો ઉપદેશ
આપવામાં આવ્યો છે. “ઉપાસકદશા”માં
આનંદ, કામદેવ, ચુલનીપતા વગેરે તે સમયના
દસ શ્રાવકોના પ્રસંગોનું અને ગૃહસ્થોએ પાલન
કરવાના ધર્મનું નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે.
“અંતકૃતદશા”માં અંતસમયે કેવળજ્ઞાન પામી
અંતમુદૂર્તમાં મોક્ષે ગયા હોય તેવા અંતકૃત
કેવલીઓની કથા આપવામાં આવી છે. “અનુ-
તરૌપપાતિક”માં દસ મુનિઓના ચરિત્રનું
વર્ણન છે. અભયકુમાર, ચેલણાપુત્રો, ધારિણી
પુત્રો વગેરે દસ વ્યક્તિઓએ ભગવાન મહાવીર
પાસે દીક્ષા લઈ ધોર તપશ્ચર્યા કરી, ભયંકર
ઉપસર્ગો સહન કરી, અનુતરવિમાનમાં દેવ
તરીકે ઉત્પન્ન થાય છે તેનું નિરૂપણ કરવામાં
આવ્યું છે. “પ્રશ્ન વ્યાકરણ”માં હિંસા, અસત્ય,
ચોરી, અગ્રહ, પરિગ્રહ એ પાપોનું અને તે
નિવારવા માટે અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, અહ-
મ્ય અને અપરિગ્રહ-એ પાંચ મહાવ્રતો અને
એની ભાવનાઓનું નિરૂપણ થયું છે. “વિપાક-
સૂત્ર”માં પુણ્ય અને પાપનાં ફળોનું વર્ણન

મુગાપુત્ર, શકટ, હનુસ્પતિદત્ત, નાંદિષેષ વગેરેના
કથાનકો દ્વારા કરાયું છે.

અગિયાર આગમો ઉપરાંત બાર ઉપાંગ,
દસ પ્રકીર્ણક, છ છેદસૂત્રો, ચાર મૂલસૂત્રો અને
બે ચૂલિકાસૂત્રોમાં જગતના જીવ-અજીવ વગેરે
પદાર્થોનાં રૂપ, ગુણ, પ્રકાર ઈત્યાદિ, સૂર્ય, ચંદ્ર,
બ્રહ્મા અને નક્ષત્ર, દેવ અને નારકના જીવોનો
ઉપપાત, પ્રાર્થના, પ્રાયશ્ચિત્ત, મોક્ષગમન,
જ્યોતિષ, શરીર વિદ્યા, ગુરૂશિષ્યનાં લક્ષણો,
સાધુસાધ્વીઓના ધર્મો, આત્મોન્નતિનાં સોપાનો,
પાંચ પ્રકારનાં જ્ઞાન અને એનું સ્વરૂપ, વિવિધ
પ્રકારની સંખ્યાઓ, કાવ્ય, સંગીત, વ્યાકરણ
વગેરે વિદ્યાઓ, તપના પ્રકારો ઈત્યાદિ ઘણા
બધા વિષયોનું પુષ્કળ દર્શાવેલું અને કથાઓ
સાથે, તર્કયુક્ત અને તલસ્પર્શી નિરૂપણ કર-
વામાં આવ્યું છે.

આમ, જૈન આગમગ્રંથોમાં અણુ-પરમાણુથી
માંડીને સમગ્ર વિશ્વનું અને જીવાત્માના મોક્ષ
સુધીના ઉન્નતિક્રમનું નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું
છે. જગતના તમામ ક્ષેત્રના વિષયો અને
સમસ્યાઓનું સૂક્ષ્મ માર્ગદર્શન આગમગ્રંથો-
માંથી સાંપડે છે. આથી જ જૈન આગમગ્રંથો
આપણી ભારતીય સંસ્કૃતિનો અમૂલ્ય વારસો છે.

અંતરનો જોટો ચોપડો

તેં તેં નામું રાખ્યું છે અલ્યા વાસી, ખાતાવહી હોરી નથી,
જોને હૈયાનો ચોપડો તપાસી, કિતાબ તારી કોરી નથી તેં.
મન મેલાં ને કપડાં ધોળાં, પહેર્યાં ડાઘ એકે નથી,
ગડમથલો અનેક ધોળાં કાળાં, ગોટાળા, ખાધ ઓછાં નથી. તેં.
જમા જોતાં છે શૂન્ય, પુણ્ય ખૂટ્યાં ધર્મ દિલ ધરવો નથી,
પ્રભુ મોઢે ઉચ્ચાર દિલે સર્પો, અલગ સ્વાર્થ કરવો નથી. તેં.
હજી ચોપડે ઉધારજમા, કરતાં પ્રભુથી ડરતો નથી,
મણિ શાંતિને સાચી લક્ષ્મી, જાનેને સાથ તારે કરવો નથી. તેં.

—મણિભાઈ પાદરાકર

અપરાધી કોણ ?

લેખક-રવ. સાધ્વી શ્રી ઉજ્જવળ કું.

આજકાલ સમાજમાં ચોરીઓ વધતી જાય છે; તે ચોરીનું પાપ, ચોરી કરનારને ફાળે તો જાય જ છે, પરંતુ તે ઉપરાંત સમાજની પરિસ્થિતિ તરફ ધ્યાન ન આપનારા અન્ય મનુષ્યો પણ પરોક્ષ રીતે તે ચોરીના પાપના અમુક અંશે ભાગીદાર ગણાય છે. આજે એક બાબુ કારખાનાઓ ઢગલાબંધ માલ ઉત્પન્ન કરી રહેલ છે, ત્યારે બીજા બાબુ ઉદ્યોગપતિઓ અને શ્રીમંતોની શોષણનીતિ અને સંઘડખોરી દરેરાજ નવા નવા ઢગલાબંધ ચોરો ઉત્પન્ન કરી રહેલ છે.

માળવાનું એક પ્રસિદ્ધ ઉદાહરણ છે. ધારા-નગરીના જીનદાસ શેઠ એકવાર ધર્મસ્થાનકમાં સામાયિક કરવા ગયા. ધર્મસ્થાનકમાં જઈને તેણે વસ્ત્રો ઉતાર્યા. તેની સાથે એક મૂલ્યવાન હાર પણ કાઢીને વસ્ત્રમાં મૂક્યો અને સામાયિક કરવા બેઠા. તેટલામાં એક ગરીબ વણિક આવ્યો. શેઠના બારીક કપડાંમાંથી સોનાનો હાર તેના બેવામાં આવ્યો. આ વણિકની સ્ત્રી અને બાળકોને કેટલાયે દિવસ થયા ખાવાને મળ્યું નહોતું, એટલે આ હાર બેઠાને તે વિચારવા લાગ્યો. ‘જો હું આ હાર લઈ લઉં તો તેના પર કોઈ મને રૂપિયા ધીરશે અને તે રૂપિયાથી હું ધધો કરી, આજીવિકા સુખેથી ચલાવી શકીશ; સારા દિવસો આવશે હાર છોડાવી શેઠને, પાછો આપી શકાશે. સરોવરમાંથી પક્ષીઓ પાણી પી જાય તો સરોવરનું પાણી કંઈ ઘટી જતું નથી, તેમની અખૂટ સિદ્ધિમાંથી હું આ હાર લઈશ તો તેમને કંઈ ઓછું થવાનું નથી; વળી મારે તો તે વ્યાજ સહિત

પાછો આપી દેવો છે ને?’ એમ વિચારી, મનનું સમાધાન કરી તેણે શેઠના કપડાંમાંથી હાર કાઢ્યો અને ચાલતો થયો. ઘેર ગયા પછી, તેણે પોતાની સ્ત્રીને વાત કરી અને તેની સલાહ મુજબ તે હાર તેણે જીનદાસ શેઠને ત્યાં જ ગીરવી મૂકવાનો નિર્ણય કર્યો.

બીજા બાબુ શેઠ સામાયિકમાંથી ઉઠ્યા અને કપડાં પહેરવા માંડ્યા ત્યારે હાર મળ્યો નહિ; શેઠને થયું કે કદાચ ઘેર રહી ગયો હશે. પરંતુ ઘેર આવીને તપાસ કરી તો તેની દીકરીએ કહ્યું કે તે તો તમે પહેરીને જ ગયા હતા. શેઠ વિચારમાં પડ્યા. ઉપાશ્રયમાં એક વણિક સિવાય તો કોઈ હતું જ નહિ; શું તે હાર લઈ ગયેલ હશે ?

આ પ્રમાણે શેઠ વિચારી રહ્યા હતા તેટલામાં તો પેલો વણિક હાર લઈને શેઠને ત્યાં આવ્યો અને હાર ગીરો રાખીને, રૂપિયા વ્યાજે ધીરવાની શેઠને વિનંતિ કરી. શેઠ આખી પરિસ્થિતિ સમજી ગયા. શેઠે કહ્યું : ‘ભાઈ, હારની કાંઈ જરૂર નથી, રૂપિયા બેઠાતા હોય તો અંગ ઉધાર લઈ જાઓ.’ પેલા ભાઈએ એમને એમ રૂપિયા લઈ જવાની ના પાડી, એટલે શેઠે હાર રાખીને આપ્યા.

તેના ગયા પછી શેઠ વિચારવા લાગ્યા : ‘તેણે હાર ચોર્યો તેમાં તેનો દોષ નથી; દોષ તો મારો જ ગણાય. હું જ્ઞાતિનો શેઠ કહેવાઉં છું, તો દરેક જ્ઞાતિયંધુની પરિસ્થિતિથી મારે જાત રહેવું બેઠાં; કામધંધા વિનાનાને કોઈ

પણ જાતનું કામ આપના માટે મારે કાળજી રાખવી જોઈએ ' શેઠને પોતાની ફરજ ચૂકવા બદલ પશ્ચાત્તાપ થવા લાગ્યો.

પેલા વણિકે આવેલ પૈસાથી પ્રમાણિકતા પૂર્વક અને મહેનતથી વ્યાપાર કર્યો; વેપાર સારો ચાલવા માંડ્યો અને થોડો પૈસો પણ મેળવ્યો. હાર પર લીધેલી રકમ વ્યાજ સહિત પાછી આપી દેવાનો તેણે વિચાર કર્યો અને તે જીન-દાસ શેઠને ત્યાં ગયો. શેઠે રકમ લઈ હાર પાછો આપ્યો.

તે વણિકે કહ્યું, “ શેઠ, આ હાર તો આપનો જ છે; મારી વિષમ સ્થિતિમાં હું કર્તવ્ય-અકર્તવ્યનું ભાન ભુલી ગયો હતો અને આપનો હાર લઈ લીધો હતો; તે મને પાછો આપવાનો નથી. ” શેઠે કહ્યું, “ ભાઈ, એ હાર હવે મારો રહ્યા નથી; કેમકે હું સામાયિકમાં હતો તે સમયે તે આ હાર લીધો હતો; ત્યારે હું બધી વસ્તુનો ત્યાગ કરીને બેઠો હતો; આ હાર પર મારું સ્વામીત્વ હતું નહિ; એટલે આ હાર મારો ન કહેવાય. ”

છેવટે બેમાંથી કોઈ તે રાખવા તૈયાર ન થયું, ત્યારે માનવ સેવાના કાર્યમાં તે હારનું દાન કરવામાં આવ્યું.

એક વાર એક જ્ઞાની મુનિનું વ્યાખ્યાન શ્રવણ કરવા ધારાનગરીની મોટી માનવ મેદની એકત્રિત થઈ હતી. મહારાજશ્રીએ ઉપદેશ આપતાં ફરમાવ્યું કે ‘દરેક મનુષ્ય ભૂલને પાત્ર છે, પણ કંઈક ભૂલનો પશ્ચાત્તાપ કરવાથી અને પાપનું પ્રાયશ્ચિત કરવાથી, મનુષ્ય પાપના ભારને હલકો કરી શુદ્ધ બની શકે છે. આ શબ્દો સાંભળી હાર લઈ જનાર વણિક ઉભો થયો અને હાથ જોડી મુનિરાજને વિનંતિ કરી કે, ‘ પૂજ્ય ગુરુદેવ! મારાથી એક પાપ થયું છે અને તેનું પ્રાયશ્ચિત મારે આપની

પાસેથી લેવું છે. મેં મારી વિષમ સ્થિતિને કારણે અને સ્ત્રી બાળકોને કેટલાય દિવસો સુધી ભોજન ન મળવાથી, જીનદાસ શેઠનો સોનાનો હાર તેમની આસા સિવાય લીધો હતો, માટે મને તેનું પ્રાયશ્ચિત કૃપાળુ દેવ આપો.

આ સાંભળતાં તેની પત્નિ ઉભી થઈ અને વિનંતિ કરી કે, ‘ગુરુદેવ! મારા પતિને પ્રાયશ્ચિત આપતાં પહેલાં મને પ્રાયશ્ચિત આપો; કેમકે એ પાપનું કારણ હું જ છું; મેં વિલાસી વસ્ત્રાભૂષણ પાછળ ‘જોટું ખર્ચ કર્યું’ ન હોત, સામાજિક ખર્ચાળ રૂઢિઓને અનુસરવાનો જોટો આગ્રહ રાખ્યો ન હોત, તો મારા પતિદેવ માટે આવો પ્રસંગ જ ઉભો ન થાત; માટે પાપની ખરી અધિકારીણી હું છું. મને પ્રાયશ્ચિત આપી શુદ્ધ બનાવો.’

એટલામાં તો જીનદાસ શેઠ ઉભા થઈ વિનંતિ કરી, ‘મહારાજ! મને પણ પ્રાયશ્ચિત આપો, કારણ કે એ પાપમાં મારી પણ જવાબદારી કાંઈ ઓછી નથી; સંઘપતિ તરીકે મારી ફરજ સર્વ જ્ઞાતીબંધુઓનું ધ્યાન રાખવાની છે, હું એ ફરજ અદા કરવામાં ચૂક્યો ત્યારે જ આ ભાઈને પરાધિનતાથી આ પ્રમાણે કરવું પડ્યું; અમે શ્રીમંતો પહેલ કરીએ અને ખર્ચાળ રૂઢિઓ કાઢી નાખીએ તો ગરીબોને નકામું ખેંચાવું પડે નહિ અને આવી કંઈક સ્થિતિમાં મૂકાવું પડે નહિ. માટે ગુરુદેવ, મને પણ આ માટે પ્રાયશ્ચિત આપો.

ધારાનગરીના નરેશ પણ વ્યાખ્યાન વખતે હાજર હતા; આ બધું સાંભળીને, તેમને થયું કે આ રાજ્યમાં થતાં અનેક પાપોનો જવાબદાર હું જ છું. પ્રજાને સંસ્કારી અને શિક્ષિત ન બનાવવાનું લીધે, ખર્ચાળ રૂઢિઓને તોડવાના પ્રત્યક્ષિતના નિયમે ન બનાવવાને કારણે અને કોઈપણ પ્રત્યક્ષ કામધંધા વગરનો ન રહે તે પ્રતિ બેદરકારી સેવાના પરિણામે જ સમાજમાં

જિનશાસનરત્ન આચાર્યવર્ય કે કાલધર્મ

લેખક : ઇન્દ્રદિત્તસૂરિ

ભરે હુથે હૃદય એવમ્ કાંપતે હાથોં સે લિખના પડ રહ્યા હૈ કિ સમન્વય કી રાહોં પર અશ્રીમ કદમ રખનેવાલે ! એકતા કે અમરહૃત ! સરલતા કી નિધિ ! ઔદાર્યતા કે કુબેર ! રાષ્ટ્ર સંત-જિનશાસન રત્ન-શાંત તપોમૂર્તી ! સંયમ શાફૂલ ચારિત્ર ચૂડામણી ! અખંડ ખાલપ્રદાયારી ! ૧૦૦૮ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયસમુદ્રસૂરીધરજી મહારાજ સાહેબ સારે ચતુર્વિધ શ્રી સંઘ કે અસહાય રોતે ખિલખેને છોડકર સદા સદા કે લિયે હમસે જુદા હો ગયે.

આચાર્યશ્રીજી અંતિમ સમય તક પૂર્ણ શાંત, અપ્રમત્ત એવમ્ સજાગ થે. તા. ૬-૫-૭૭ જેઠ વદિ સપ્તમી કી સાયંકાલ કે મૈને શ્રદ્ધેય ગુરુદેવ કા હાથ પકડ કર જૈલરી મેં થોડા ધુમાયા. પશ્ચાત એક ઘંટા આત્મલીન હોકર બરાબર ધ્યાનપૂર્વક નમસ્કાર મહામંત્ર કા બપ ક્રિયા ! સર્વ સાધુગણ કે સાથ પૂર્ણ ચેતના કે સાથ પ્રતિક્રમણ ક્રિયા ! પ્રતિક્રમણ કે બાદ આચાર્યદેવને અધિક અશક્તિ મહસૂસ કી.

સારી રાત આચાર્યશ્રીજી કી સેવા મેં સખી સાધુ ખડે પાંચ સંલગ્ન થે પ્રાતઃ ૫ બજે મુનિશ્રી વિનોદવિજયજીને પ્રતિક્રમણ કરાયા. માત્રા કે બેઠે સ્વયં ઉઠને મેં તકલીફ મહસૂસ કી. ઉસી સમય મૈને એવં સર્વ સાધુઓને ઉઠાકર પાટ પર બિઠા દિયા. ઉસી સમય કાર્યોત્સર્ગ-સુદ્રા કે રુપ મેં આંખો કે ખોલકર માનો સર્વ સાધુઓં કે અંતિમ દર્શન એવં આશીર્વાદ દેતે હુએ સજગતાપૂર્વક કાનોં સે નમસ્કાર મહામંત્ર, ઉવસગહરં, ચત્તારી મંગલ તથા અનેક સ્તોત્રોં કે સુનતે હુએ અપૂર્વ આરાધના કે સાથ અંતિમ શ્વાસોં કે રુપ મેં ત્રીન હિચક્રિયાં લેતે હુએ ૬ બજે બિના વેદના કે સમાધિ મરણ કે પ્રાપ્ત ક્રિયા. એક મિનટ મેં હી આકસ્મિક વજખાતરૂપી યહ સખ ઘટના ઘટ ગઈ.

સાધુઓને વિધિ-વિધાન કરકે આચાર્યશ્રીજી કા પાર્થિવ દેહ શ્રી સંઘ કે સોંપ દિયા.

તત્કાલ અગ્નિસંસ્કાર કરને એવં વહીં પર ગુરુદેવ કી સમાધિ સ્મારક બનાને હેતુ અશોકકુમાર સાધુરામ એણડ પ્રધર્સને દિલ્લી મુરાદાબાદ મુખ્ય રોડ પર સ્થિત. મુરાદાબાદ

અપરાધી કેણુ ? (અનુ. પેજ ૨૦૭ થી ચાલુ)

આવા પાપો વધતાં જ જાય છે. તે માટે હું જ જવાબદાર ગણાઉં, એટલે આ પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત આપી મને શુદ્ધ બનાવો.

છેવટે મુનિરાજે ફરમાવ્યું, ભાઈઓ ! તમારા બધાના અપરાધ કરતાં મારો અપરાધ મોટો ગણાય; કેમકે સાચી પરિસ્થિતિ જાણવાનો અને તેને સુધારવાનો મેં કદી પ્રયાસ કર્યો જ નથી. મારી પોતાની માન પ્રતિષ્ઠા વધારવા

માટે ખોટા આડંબરી અને આશ્રવી ઉત્સવો ઉભા કરવામાં જ મેં મારા સમય અને શક્તિનો મોટા ભાગે ઉપયોગ કર્યો છે, તે માટે હું પ્રાયશ્ચિત્તનો સાચો અધિકારી છું.

મુનિરાજ, ધારાનરેશ, જીનદાસ શેઠ, વણિ-કની ધર્મપત્ની અને વણિક ક્રમશઃ પોતપોતાની ભૂલ માટે પ્રાયશ્ચિત્ત લઈ શુદ્ધ બન્યા.

કેળવણી વાણી ભાગ ૨-માથી સાભાર ઉધૃત.

નગરમે' પ્રવેશ કરતે હી સર્વ પ્રથમ આનેવાલી અપની ૧૫૩૦ ગજ કી ભૂમિકા એક પ્લાટ સમર્પિત કિયા. પરમ ગુરુભક્ત શ્રી શાંતિસ્વરૂપ મોહનલાલજી હોશિયારપુરવાલોને ઉચ્ચતમ બોલી અગ્નિ સંસ્કાર કી લી. સભી બોલિયાં એક લાખ સે ઉપર કી હુઈ. ઈસ પ્રકાર અલાવા સમાધિ નિર્માણ હેતુ ડેઠ લાખ કે કરીબ ધન રાશિ એકત્રિત હુઈ.

પંખામ કે પ્રત્યેક નગર એવં આસામ, અમ્મઈ, અહમદાવાદ, બડોદા, કલકત્તા, બીકાનેર, દિલ્લી, આદિ અનેક પ્રાન્તોં, નગરોં, ગાવોં સે ગુરુભક્ત ખસોં કારોં વાયુયાનોં દ્વારા મુરાદાબાદ પહુંચે વાહનોં કી ગણના અસંખ્ય થી.

હો બજે પન્નહ હબ્બર કી માનવ-મેદિનીયુક્ત શબયાત્રા કે પ્રારંભ મેં હી મુરાદાબાદ કે કમિશનર મહોદયને સ્વયં ઉપસ્થિત હોકર પાલકી મેં વિરાજિત પૂજ્ય ગુરુદેવ કે નમસ્કાર કર હાર્દિક સંવેદના તથા શ્રદ્ધાંજલિ વ્યક્ત કી.

શબયાત્રા કા જલૂસ અનેક નગરોં સે આયે હુયે ખેંડ, બાજોં, ભજન મંડલિયોં, ભંગડા, પાર્ટીયોં તથા અપાર માનવમેદિની કે સાથ નગર કે પ્રમુખ બાઝાર કે માર્ગોં સે હોતા હુઆ જય-જય નન્દા-જય-જય ભદ્રતા કે ગમનભેદી જયનાદોં કે સાથ લક્ષ્યસ્થલ પર પહુંચા.

જખ પરમ ગુરુભક્ત લા૦ શાંતિસ્વરૂપજીને કાંપતે હાથોં એવં સજલ નયનોં સે આચાર્યશ્રીજી કે પાર્થિવ દેહ કે અગ્નિ લગાઈ તખ અપાર માનવમેદિની કે નયનોં સે ઝરઝર અશ્રુધારા વહ રહી થી.

શ્રી સંઘને આચાર્યશ્રી કે કાલધર્મ નિમિત્ત બૃહત્ શાંતિસ્નાત્ર સહિત નવાહ્નિકા મહોત્સવ મનાના નિશ્ચિત કિયા હૈ.

શ્રી આત્મ-વલ્લભ-શીલ સૌરભ ટ્રસ્ટ

યુગવીર આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરી મહારાજના સમુદાયના પૂ. સાધ્વીજી શ્રી શીલ-વતીશ્રીજી મહારાજના જીવનકાર્ય, જીવન સાધના અને ગુરુભક્તિની સ્મૃતિમાં શ્રી આત્મ-વલ્લભ-શીલ સૌરભ ટ્રસ્ટ, પૂ. સાધ્વીજી મહારાજોના અભ્યાસ માટે અને અર્ધમાગધી, પ્રાકૃતનો અભ્યાસ કરતી બહેનોને આર્થિક સહાય આપે છે.

કોલેજમાં અભ્યાસ કરતી જૈન વિદ્યાર્થીની જેમને અર્ધમાગધી અને પ્રાકૃત વિષયો લીધેલાં છે અને આર્થિક સહાયની જરૂર છે, તેમજ નિયત અરજીપત્રક કાર્યાલયેથી મંગાવી, ૧૫ જુલાઈ સુધીમાં ભરી મોકલવું.

કાર્યાલયનું સરનામું :-

શ્રી આત્મ વલ્લભ શીલ સૌરભ ટ્રસ્ટ

કે. શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, ઓગષ્ટ ક્રાંતિમાર્ગ-મુ'બઈ-૩૬

ક્રાંતિલાલ ડાહ્યાભાઈ કોરા
ટ્રસ્ટી

૨૧૦ :

નોંધણી નં. એફ. ૩૭

ભાવનગર

શ્રી જૈન આત્માનંદ

સં. ૨૦૩૨ આસો વદી

ફંડો અને જવાબદારીઓ	રૂા. પૈસા	રૂા. પૈસા
બીજા અંકિત કરેલા ફંડ :		
(ધસારા, સીકીંગ, રીઝર્વ ફંડ વિ.)		
શ્રી ફંડના પરિશિષ્ટ મુજબ	...	૧૬૨૬૬૪-૬૪
જવાબદારીઓ :		
ખર્ચ પેટે	...	૮૮૬-૬૬
અગાઉથી મળેલી રકમો પેટે	...	૧૦૬૫૦-૬૦
ભાડા અને બીજા અનામત રકમો પેટે	...	૬૬૦-૦૦
અન્ય જવાબદારીઓ	...	૬૦૨-૬૬
		૧૩૧૩૩-૨૫
ઉપજા ખર્ચ ખાતુ :		
ગઈ સાલની બાકી ઉધાર	...	૩૮૦૪-૦૫
બાદ : ચાલુ સાલનો વધારો ઉપજા ખર્ચ ખાતા મુજબ...	...	૪૨૩૬-૦૦
ચાલુ સાલનો વધારો ઉપજા ખર્ચ ખાતા મુજબ	...	૪૩૪-૬૫
કુલ રૂા...		૨૦૬૨૬૩-૨૪

ઉપરનું સરવૈયું મારી/અમારી માન્યતા પ્રમાણે ટ્રસ્ટના ફંડો તથા જવાબદારીઓ તેમજ મિશ્કત તથા લેણાનો સાચો અહેવાલ રજુ કરે છે.

તા. ૨૫ માર્ચ ૧૯૭૭
ભાવનગર

શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ
રમણલાલ અમૃતલાલ શેઠ
હીરાલાલ ભાણુજી
અમૃતલાલ રતીલાલ
હીમતલાલ અનોપચંદ માતીવાલા

ટ્રસ્ટીઓની સહી

સભા-ભાવનગર

: ૨૧૧

અમાસના રોજનું સરવૈયું

મિલકત	રૂ.	પૈસા	રૂ.	પૈસા
સ્થાવર મિલકત : ગઈ સાલની આફી ...			૧૦૧૮૨૧-૮૦	
રોકાણો : સીકયોરીટીઝ				
શ્રી મહાલક્ષ્મી મીલના શેરો ...			૨૦૦-૦૦	
ડેડ સ્ટોક અને ડ્રેનીયર : ગઈ સાલની આફી ...			૪૨૩૫-૦૦	
સ્ટોક : પુસ્તક સ્ટોક ...			૭૦૫૫-૧૮	
એડવાન્સીઝ : ભાવનગર ઇલેક્ટ્રીક કું.			૧૨૦-૦૦	
નોકરોને ...	૧૧૨૩-૩૦			
પુસ્તકો તૈયાર કરવા માટે ...	૩૭૩૬-૯૮			
બીબ્લઓને ...	૧૦૨૫-૦૦			
			૫૮૮૫-૨૮	
વસુલ નહિ આવેલી આવક :				
ભાડું ...	૨૪૮૭-૫૭			
બીજી આવક ...	૨૪૦-૦૦			
			૨૭૨૭-૫૭	
રોકડ તથા અવેજ :				
(અ) બેંકમાં સેવીંગ્સ ખાતે યુનીયન તથા દેના બેંક ...	૧૯૬૦૬-૧૩			
બેંકમાં ફીક્સડ ડીપોઝીટ ખાતે યુનીયન તથા દેના બેંક ...	૬૪૪૨૪-૪૦			
(બ) મુનીય પાસે, નામ બીખાલાલ બીમજીભાઈ ...	૧૮૨-૧૨			
			૮૪૨૧૫-૬૫	
સરવૈયા ફેરના ...			૨-૬૬	
કુલ રૂ. ...			૨૦૬૨૬૩-૧૪	

અમારા આ સાથેના આજ તારીખના રીપોર્ટ મુજબ

તા. ૨૫ માર્ચ ૧૯૭૭

ભાવનગર

Sanghavi & Co.

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ એડીટર્સ

૨૧૨ :

નોંધણી નં. એફ. ૩૭
ભાવનગરશ્રી જૈન આત્માનંદ
સં. ૨૦૩૨ના આસો વદી અમાસના રોજ

આવક	રૂ.. પૈસા	રૂ.. પૈસા
ભાડા ખાતે :—(લેણી/મજેલી)	...	૯૬૮૨-૭૦
વ્યાજ ખાતે :—(લેણી/મજેલી)		
મેન્કના ખાતા ઉપર	૫૩૭૦-૦૩	૫૩૭૦-૦૩
ખીજ આવક :		
પસ્તી વેચાણ આવક	૨૨૭-૨૭	
બાહેર ખર્ચ આવક	૧૨૭૫-૦૦	
વાર્ષિક મેમ્બર ફી	૨૦-૦૦	
અનામત પુસ્તક વેચાણ	૬૬૬-૧૦	
પુસ્તક વેચાણ નફો	૧૧૭૫-૧૫	
જ્ઞાન આવક	૧૧૮-૬૭	
વેરીશાળ ભેટ આવક	૧૮૦૭-૦૦	૫૨૬૨-૧૬
રીઝર્વ ફંડ ખાતેથી લાવ્યા	...	૩૬૨૩-૩૫
કુલ રૂ..		૨૪૨૬૮-૨૭

તા. ૨૫ માર્ચ ૧૯૭૭
ભાવનગર

શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ
રમણલાલ અમૃતલાલ શેઠ
હીરાલાલ ભાણુજી
અમૃતલાલ રતીલાલ
હીમતલાલ અનોપચંદ ખોતીવાલા

ટ્રસ્ટીઓની સહી

સમા, ભાવનગર

: ૨૧૩

પૂરા થતા વર્ષનો આવક ખર્ચનો હિસાબ

ખર્ચ	રૂ. પૈસા	રૂ. પૈસા
મિલકત અંગેનો ખર્ચ :		
મ્યુનિસિપલ/ગવર્નમેન્ટ ટેક્સ ...	૪૦૬-૬૮	
મરામત અને નિભાવ ...	૩૧-૦૦	
વીમો ...	૪૬૯-૨૦	૯૦૬-૮૮
વહીવટી ખર્ચ :		૬૧૯૯-૫૦
કાનુની ખર્ચ : (રૂ. ૩૬૭-૦૦ ઈન્ક. ટેક્સ સહીત) ...		૬૧૭-૦૦
ઝાડીટ ફી ...		૧૬૦-૦૦
ફાળો અને ફી ...		૩૯૪-૨૫
પરચુરાણ ખર્ચ ...		૧૪૬૦-૯૪
રીઝર્વ અથવા અંકિત ફંડ ખાતે લીધેલી રકમો ...		૧૩૧૯-૮૦
ટ્રસ્ટના હેતુઓ અંગેનું ખર્ચ :		
(અ) વાર્ષિક ...	૧૨૫-૯૦	
(બ) બીજા વર્ષના હેતુઓ ...	૮૮૪૫-૦૦	૮૯૭૦-૯૦
વધારો સરવૈયામાં લઈ ગયા તે ...		૪૨૩૯-૦૦
કુલ રૂ. ...		૨૪૨૬૮-૨૭

અમારા આ સાથેના આજ તારીખના રીપોર્ટ મુજબ

તા. ૨૫ માર્ચ ૧૯૭૭

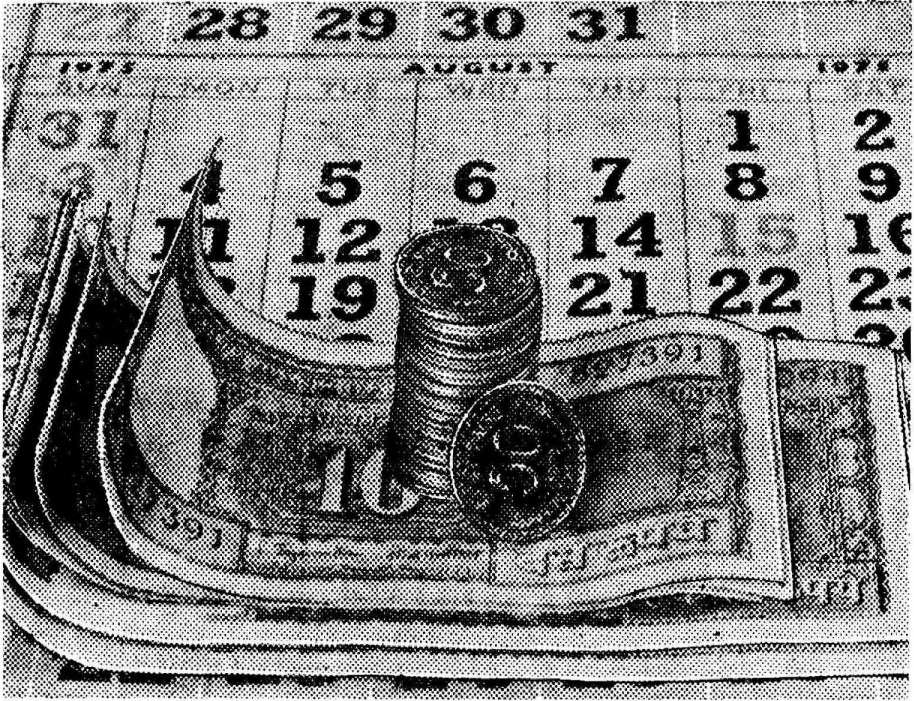
ભાવનગર

Sanghavi & Co.

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ ઓડીટર્સ

દેના બેંક સમૃદ્ધિ ડિપોઝિટ યોજના

હેઠળ આપનાં નાણાં મહિને મહિને
વધુ ઝડપથી વધતાં જ રહે છે.

રૂ. ૧,૦૦૦ હમણાં રોકો અને ૬૧ મહિના બાદ રૂ. ૧,૬૫૯,
૧૨૦ મહિના બાદ રૂ. ૨,૭૦૭ અને ૨૪૦ મહિના બાદ રૂ. ૭,૩૨૮ મેળવો.

આપની બચત પર વધુ નાણાં મેળવવાનો આ એક
સરળ માર્ગ છે. દેના બેંકની સમૃદ્ધિ ડિપોઝિટ
યોજના હેઠળ મૂળ રકમ ઉપર દર મહિને વ્યાજ
જમા થતું જાય છે, અને આ વ્યાજ ઉપર પણ
વ્યાજ મળતું રહે છે. આમ ચક્રવૃદ્ધિ વ્યાજને કારણે
આપની મૂળ રકમ ઉપર, મુદતને આધારે આપને
૮.૩% થી ૩૧.૬૪% સુધી વાર્ષિક વ્યાજ છૂટે છે.

વધુ વિગતો માટે આપની નજીક આવેલી
દેના બેંક શાખાની મુલાકાત લો.

દેના બેંક

(નવનિર્મિત ઓફ ઇન્ડિયા અંડરટેકિંગ)
હેડ ઓફિસ: હોર્નિમેન સર્કલ,
મુંબઈ ૪૦૦૦૨૩

સમાચાર સંચય

શોક પ્રદર્શિત સભાઓ

ભાવનગર—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભામાં મળેલ શોક સભામાં નીચે મુજબ ઠંરાવ થયેા હતા.

પરમ પૂજ્ય પંજળ કેસરી યુગદ્વ્યા આચાર્યશ્રી વિજયસમુદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ વિ. સં. ૨૦૩૩ના વૈશાખ વદ ૮ તા. ૧૦-૫-૭૭ ને મંગળવારના રોજ મુરાદાબાદ મુકામે સમાધિપૂર્વક કાળધર્મ પામ્યા તે અંગે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાની તા. ૧૪-૫-૭૭ના રોજ મળેલી આ સભા ખૂબ જ ઊંડા દુઃખ અને આઘાતની લાગણી અનુભવે છે.

સ્વ. આચાર્યશ્રી શાંત સ્વભાવી અને સંઘડિતચિત્તક તેમજ તેમના ગુરુ આચાર્યશ્રી વલ્લભસૂરીશ્વરજીના આદેશ મુજબના કાર્યો પૂર્ણ કરવા હંમેશા તત્પર રહેતા. સાદુ ધર્મમય જીવન, સરળ કાર્ય પદ્ધતિ અને હૃદયની વિશાળતાથી તેમણે શ્રી સંઘડિતના અનેક કાર્યો સફળતાપૂર્વક પાર પાડ્યા હતા. આપણી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ઉપર તેમનો અનેરો ભાવ હતો અને તેના વિકાસમાં તેમનો સદા સહકાર મળી રહેતો હતો.

તેમના સ્વર્ગવાસથી જૈન સમાજને તેમજ શ્રી આત્માનંદ સભાને ન પૂરાય તેવી ખોટ પડી છે.

સ્વર્ગસ્થનો આત્મા જ્યાં હોય ત્યાં પરમ શાન્તિ પામે તેવી આ સભા પ્રાર્થના કરે છે.

આચાર્ય વિજયસમુદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજને મુંખમના જૈન સમાજે અર્પેલ શ્રદ્ધાંજલિ

શાંતમૂર્તિ આચાર્યપ્રવર શ્રી વિજયસમુદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ, તા. ૧૦-૫-૧૯૭૭ મંગળવારના રોજ મુરાદાબાદ મુકામે ૮૫ વર્ષની ઉમરે, ૬૬ વર્ષનો સંયમપર્યાય પાળી, સમાધિપૂર્વક કાળધર્મ પામતાં, મુંખમના જૈન સમાજની ૫૧ સંસ્થાઓના ઉપક્રમે, પાયધુની ઉપરના શ્રી ગોડીજી ઉપાશ્રયમાં, આચાર્ય શ્રી વિજયભુવનચંદ્રસૂરીશ્વર ડહેલાવાળા મહારાજ આદિની નિશ્રામાં ગુણાનુવાદની સભા રવિવાર તા. ૧૫મીના રોજ મળી હતી.

આચાર્ય મહારાજના મંગલાચરણ બાદ શ્રી જયંતીલાલ આર. શાહે જણાવેલ કે આચાર્યશ્રીના સ્વર્ગગમનથી ભારતના જૈનસંઘે અહિંસા અને કષ્ટજ્ઞાના મહાન વારસદાર ગુમાવ્યા છે.

શ્રી કુલચંદ હરીચંદ દોશીએ જણાવેલ કે વિનમ્રતા અને આદર્શતાની જીવંતમૂર્તિ સમા મહાપુરૂષ ચાલ્યા ગયા છે. શ્રી ભાણાભાઈ ચોક્કસીએ જણાવેલ કે સંગઠન અને સેવાના ક્ષેત્રે જેમણે ચિરંજીવ અર્પણ કર્યું છે તેવા મહાપુરૂષના સ્વર્ગવાસથી જૈનસંઘને ખોટી ખોટ પડી છે.

શ્રી આત્માનંદ જૈન સભાના મંત્રીશ્રી રસીકલાલ એન. કોરાએ અંજલિ અર્પતાં કહ્યું કે યુગવીર આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના મિશનને ચાલુ રાખી જૈન સમાજ ઉપર અનેક ઉપકારો કરી આંતરરાષ્ટ્રીય જ્ઞાતિ ધરાવતા પુ. આચાર્યશ્રીના કાળધર્મથી ભારે ખોટ પડી છે શ્રી પ્રાણલાલ કે. દોશી, શ્રી સોહનલાલ કોઠારી, શ્રી નટવરલાલ એસ. શાહ, શ્રી રતીલાલ ચીમનલાલ શાહ, શ્રી રસીકલાલ કોલસાવાળા, શ્રી રૂપચંદ ભણશાળી, શ્રી જીન, ૧૯૭૭

જીવરાજ મહેતા વિગેરેએ શ્રદ્ધાંજલિ અર્પી લોકપ્રિય માનવતાવાદી અને અધ્યાત્મ નેતાની ખોટ પડ્યાનું જણાવ્યું હતું.

શ્રી ગોડીજી દેરાસરના ટ્રસ્ટી શ્રી અમરચંદ સતનચંદ ઝવેરીએ શ્રદ્ધાંજલિ અર્પીને શોક ઠરાવ રજુ કર્યો હતો.

સદ્ગતના આત્માને શાંતિ અર્પવા સાથે આચાર્ય શ્રી વિજયભુવનચંદ્રસૂરીશ્વરજીએ ચતુર્વિધ સંઘ વતી શ્રદ્ધાંજલિ અર્પિત કરી હતી પૂ. આચાર્યશ્રીના સ્વર્ગવાસની ભૂમિ મુરાદાબાદમાં સ્મારક બનાવવા એક સદ્ગૃહસ્થે વિશાળ જમીન ભેટ આપી છે અને ત્રણેક લાખ રૂપિયા સ્મારક માટે ફંડ થયેલ છે. અગ્નિ સંસ્કારોના લાલ હોશિયારપુરવાળા શ્રી શાંતિ સ્વરૂપજી જૈને ઉછામણી યોદ્ધીને લીધો હતો.

મોટી વાવડી ગામમાં થયેલ ભવ્ય પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ

શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર પાલીતાણુની ખાનુના મોટી વાવડી ગામમાં નાનું પણ રમણીય દેરાસર બનાવેલ અને તેમાં પરમ કલ્યાણકારી દેવાધિદેવ શ્રી સંભવનાથ સ્વામી આદિ જિનમિથોના પ્રતિષ્ઠા આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયમાનતુંગસૂરીશ્વરજી મહારાજની શુભનિશ્રામાં વૈશાખ શુદ્ધ ૧૩ને રવિવારના ભારે આનંદ અને ઉત્સાહના વાતાવરણમાં થઈ હતી.

પ્રતિષ્ઠા નિમિત્તે શ્રી બૃહદ્ શાંતિ સ્નાત્રસહિત તા. ૨૫-૪-૭૭થી તા. ૨-૫-૭૭ સુધી આઠ દિવસનો મહોત્સવ અને સાધર્મિક ભક્તિ રાખવામાં આવી હતી.

સ્વામીવાત્સલ્યના ત્રણ ટાઈમના આઠેય દિવસના આદેશો વાવડીવાળાએ જ લીધા હતાં.

પ્રતિષ્ઠાના દિવસે શ્રી મોહનલાલ નાગજી દોશી તરફથી ગામ ધુમડો ખંધ તથા શાંતિ-સ્નાત્ર ભણાવવામાં આવેલ. આ પ્રસંગે વિશિષ્ટ સેવા આપનાર તથા જિનાલયના નિર્માણ પાછળ ભોગ આપનાર શ્રી નગીનદાસ વાવડીકર, શ્રી વાડીલાલ બી. મહેતા, શ્રી દેવચંદ જગજીવન, શ્રી અમૃતલાલ સંઘવીનું બહુમાન કરી સન્માનપત્ર આપવામાં આવ્યા હતા.

વાવડી ગામની પંચાયતે મુખ્ય બજારને “દેરાસર રોડ” નામ આપી પ્રતિષ્ઠાની યાદગીરી કાયમી બનાવી હતી.

જૈન વિદ્યાર્થીઓને લોન સહાય

શ્રી જૈન સ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક વિદ્યાર્થી-વિદ્યાર્થીનીને એન્જિનિયરીંગ, આર્કિટેક્ચર, દાકતરી, વાણિજ્ય, ચાર્ટર્ડ તથા કોસ્ટ એકાઉન્ટન્સી, મિઝનેસ મેનેજમેન્ટ, શિક્ષણ, લલિત-કળા અથવા જૈન વિદ્યાના ઉચ્ચ અભ્યાસ માટે; ડિગ્રી અભ્યાસ માટે ઇન્ટર મીડિયેટ પરીક્ષા પસાર કર્યા પછી અને ડિપ્લોમાના અભ્યાસ માટે એસ. એસ. સી. પરીક્ષા પસાર કર્યા પછી ટ્રસ્ટના નિયમાનુસાર લોનરૂપે સહાય આપવામાં આવે છે. તે માટેનું નિયત અરજીપત્રક રૂ. ૧-૨૦ મનીઓર્ડરથી કે ટપાલ ટિકીટ મોકલવાથી નીચેના સરનામેથી મળશે. અરજીપત્રક સ્વીકારવાની છેલ્લી તા. ૧૫મી જુલાઈ છે.

આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી જન્મ શતાબ્દી શિક્ષણ ટ્રસ્ટ

કે. શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય-ઓગ્રા ક્રાંતિમાર્ગ, સુબઈ-૩૬

સ્વ. યોગનિષ્ઠ આચાર્યશ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજની ઉજવાયેલ પર મી સ્વર્ગારોહણ તિથિ

મુંબઈ-વાલકેશ્વર ખાતે શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રસારક મંડળ તરફથી જેઠ વદ ૩ તથા જેઠ વદ ૪ એ દિવસ સ્વ. યોગનિષ્ઠ આચાર્ય મહારાજશ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજની સ્વર્ગારોહણ તિથિ શાસનપ્રભાવક આચાર્ય શ્રી સુબોધસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા આચાર્ય શ્રી મનોહરકીર્તિસૂરીશ્વરજી મહારાજના નેતૃત્વ નીચે ઘણા ઉત્સાહપૂર્વક ઉજવવામાં આવી હતી.

એ દિવસનો આકર્ષક પ્રોગ્રામ હતો. તેમાં જુદા જુદા વક્તાનો મુખ્ય સૂર એ હતો કે સ્વર્ગસ્થ ગુરુદેવ મહાન વિભૂતિ હતા. તેઓશ્રીએ માત્ર ૨૪ વર્ષના દિક્ષા પર્યાયમાં ૧૨૦ ઉપરાંત વિશિષ્ટ કોટિના ઉત્તમ આધ્યાત્મિક ગ્રંથોનું સર્જન કર્યું હતું. તેઓશ્રીએ શાસનના અનેક શુભ કાર્યો કર્યા હતા વિગેરે વિષયક ઉપર વક્તાઓએ પોતાના ભાષણમાં પ્રકાશ પાડતા કેટલાક શ્રોતાઓની આંખમાં હર્ષ અને સ્વ. ગુરુજી પ્રત્યે પ્રેમસહ વંદન દર્શાવતા આંસુ દેખાતા હતા. શ્રોતાની મોટી સંખ્યા હોવા ઉપરાંત આચાર્ય મહારાજ શ્રી સુબોધસાગરજી મહારાજ, આચાર્ય શ્રી મનોહરસાગરજી મહારાજ તથા તેમનો શિષ્ય સમુદાય તથા આચાર્ય મહારાજશ્રી ચંદ્રોદયસૂરિજી મહારાજ અને તેમનો શિષ્ય સમુદાય મળી મોટી સંખ્યામાં મુનિમહારાજો તથા મોટી સંખ્યામાં સાધ્વીજી મહારાજોની હાજરીથી ભારે ઉત્સાહનું વાતાવરણ ઝળંચું હતું.

શરૂઆતમાં મંડળના સેક્રેટરી શ્રી પોપટભાઈ મણીભાઈ પાદરાકરે પત્રિકા વાંચન કર્યું હતું.

મંડળના પ્રમુખ ટ્રસ્ટી શ્રી ગૌતમભાઈએ તથા મહુડીના ટ્રસ્ટી શ્રી પ્રેમચંદભાઈએ પૂ. આચાર્ય મહારાજશ્રીના જીવન વિષે સુંદર વક્તવ્યો રજુ કર્યા હતા. આ પ્રસંગે પૂજ્ય આચાર્ય ભગવંતોએ ઘણી જ સુંદર શૈલીમાં વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું અને શ્રોતાઓને ગળગળા કરી મુક્યા હતા. આ પ્રસંગે સ્વ. જાણીતા કવિરત્ન શ્રી મણીભાઈ પાદરાકરના સુંદર ૪ કાવ્યો કનુભાઈએ સંગીત સાથે રજુ કર્યા હતા. આ કાવ્યો બહુ જ ભાવભર્યા છે, જેમાંનું એક નીચે મુજબ છે:-

(રાગ-કેદાર ત્રિતાલ)

આઓ ગુરૂવર, જ્ઞાનકી જ્યોત જગાઓ ! જ્ઞાનકી જ્યોત જગાઓ !

શુદ્ધ હૃદયસે તાર લગાઉં, અંતર આતમ ચરણ ઝુકાઉં,
સત્ય પૂજન ભક્તિ ગુરુચરનન, પ્રાનસે ગુરુવર પ્રાન મીલાઉં. આ૦

આજ જ્યાંતિ ચાંદ ખિલાઉં, ભક્ત હૃદય આકાશ ઉમળી,
બુદ્ધિ-જ્યોત નેનન મંગલકર, મનિમય ગુરૂવર તાન લગાડી. આ૦

—પાદરાકર

પાલીતાણામાં ‘શ્રુત-સાગર’ જ્ઞાનમંદિરનું ઉદ્ઘાટન

પંજાબ કેસરી પૂ. આ. શ્રી વલ્લભસૂરીધરજીના શિષ્ય પૂ. પં. શ્રી બલવંતવિજયજીએ પોતાના ગુરૂદેવનાં સમારક અર્થે ‘શ્રી વિજયવલ્લભ જ્ઞાન વર્ષક ટ્રસ્ટ’ની સ્થાપના કરી હતી. જેનાં ઉપક્રમે પૂ. સ્વ. આ. શ્રી સમુદ્રસૂરીધરજીનું નામ જોડી ‘શ્રુત-સાગર (સમુદ્ર)’ જ્ઞાન મંદિર દ્વારા પૂ. સાધુ-સાધ્વીજી તથા જિજ્ઞાસુ વાંચકોને સ્વાધ્યાય માટે ધાર્મિક ગ્રંથો મળી શકે એ હિષ્ટિએ કરેલ ‘પુસ્તકાલય’ની યોજનાને સાકાર કરતો એક સમારંભ ‘ચંદ્ર-ભુવન’માં શેઠ શ્રી રીખવદાસજી કોચરનાં પ્રમુખસ્થાને અને પૂ. કનકબેન વૈદ્ય અને શેઠશ્રી તોલારામજી લોઢાજીનાં અતિથિવિશેષપદે યોજાયો હતો. જ્યારે જ્ઞાનમંદિરનાં ઉદ્ઘાટક તરીકે પંજાબી ધર્મશાળાનાં મુખ્ય ટ્રસ્ટી લાલાજી વિલાયતીલાલજી જૈન પધાર્યા હતાં.

સમારંભમાં પૂ. સાધુ-સાધ્વીજીનાં વિશાળ સમુદાય ઉપરાંત ગવર્નમેન્ટ હોસ્પિટલના ચીફ મેડીકલ ઓફીસર શ્રી ગાંધી સાહેબ, મામલતદાર શ્રી શાહ સાહેબ, રાજકોટ જૈન સંઘનાં અગ્રણી શ્રી અમુભાઈ શેઠ, શ્રાવિકાશ્રમનાં મેનેજર શ્રી બગડીયા સાહેબ, ધાર્મિક અધ્યાપક શ્રી મોહનભાઈ શાહ, સ્થા. ટ્રસ્ટીઓ ડૉ. શ્રી ભાઈલાલ એમ. બાવીશી, શ્રી ઉત્તમ-ભાઈ દીયોરા, શ્રી બાબુભાઈ મોદી વ. વિશિષ્ટ વ્યક્તિઓએ હાજરી આપી હતી.

પ્રારંભમાં શતાવધાની પૂ. પં. શ્રી જ્યાનંદવિજયજી મ. શ્રીએ માંગલિક ઉચ્ચાર્યા બાદ અને શ્રી બગડીયા સાહેબે સમારંભની પત્રિકાનું વાંચન કર્યા પછી સંસ્થાના મેનેજીંગ ટ્રસ્ટી ડૉ. શ્રી બી. એમ. બાવીશી સાહેબે પ્રાથમિક પ્રવચન કયું હતું.

આ પ્રસંગે શતાવધાની પૂ. પં. શ્રી જ્યાનંદવિજયજીએ ગ્રેરક પ્રવચન કરતાં શાસ્ત્રસૂત્રો ટાંકી જ્ઞાનનું મહત્વ દર્શાવ્યું હતું. ‘શ્રુત-સાગર’ જ્ઞાનના પ્રચાર ને પ્રદાન માટે શરૂ થાય છે. જ્ઞાનથી જ આત્મા કર્મ કાપે છે, નિર્મળ બને છે, મોક્ષનો અધિકારી બને છે. ગ્રંથો અને ગુરૂદેવો દ્વારા જ જ્ઞાન પ્રદાન થાય છે. અનેક ગ્રંથોના સંકલન સમા ગુરૂદેવો વૈવિધ્ય-ભર્યું જ્ઞાન પીરસે છે. બાળજીવોને બન્ને ધર્મ પ્રતિ દોરે છે. એટલે જ્ઞાનમંદિરની આવશ્યકતા છે જ. એના કાર્યકરો સજગ રહી, સક્રિય રીતે કાર્યરત બને અને જ્ઞાનમંદિર સંઘને ઉપયોગી નિવડે એવી શુભેચ્છા દર્શાવી હતી.

આનંદને સંતોષ વ્યક્ત કરી, આ ‘શ્રુત સાગર’ પુસ્તકાલય સાધુ-સાધ્વીજી અને જિજ્ઞાસુઓને જ્ઞાન-પ્રાપ્તિ માટે ખૂબ ઉપયોગી નિવડે એમ નિર્દેશ કર્યો હતો.

સ્વ. પૂ. સમુદ્રસૂરીશ્વરજી મ.શ્રીને શ્રદ્ધાંજલિ અર્પવા પાલીતાણામાં ગુણાનુવાદ સભા

પંજળ કેસરી યુગવીર પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી વલ્લભસૂરીશ્વરજી મ.શ્રીના પદ્મશિષ્ય અને ગુરુભક્ત પૂ. આ. શ્રી સમુદ્રસૂરીશ્વરજી મ.શ્રી મુરઠાબાદ મુકામે સમાધિપૂર્વક કાળધર્મ પામતાં, તેઓશ્રીને શ્રદ્ધાંજલિ અર્પવા અને તેઓશ્રીના પવિત્ર જીવનમાંથી પ્રેરણા મેળવવા પાલીતાણા સમસ્ત જૈન સંઘ, વિજયવલ્લભ જ્ઞાનવર્ધક ટ્રસ્ટ, બિકાનેર વલ્લભ વિહાર ધર્મશાળા, પંજળી આત્મવલ્લભ ધર્મશાળા અને અન્ય સંસ્થાઓ, સંડળો તરફથી એક 'ગુણાનુવાદ સભા' સાહિત્ય-મંદિરમાં પૂ. આ. શ્રી જ્યાનંદસૂરિજી મ.શ્રી, પૂ. મુ. શ્રી વર્ધમાનવિજયજી, પૂ. મુ. શ્રી યશોવિજયજી મ.શ્રી આદિ ગુરુવર્યોની નિશ્રામાં યોજવામાં આવી હતી.

પ્રારંભમાં પૂ. આ. શ્રી જ્યાનંદસૂરિજીએ મંગલાચરણ કર્યા બાદ અમદાવાદના કાર્ડી-થોલોજસ્ટ ડૉ. સુરેશભાઈ ઝવેરીએ પૂ. આ. શ્રી સમુદ્રસૂરીશ્વરજી સાથેના પોતાના કલકત્તાના અનુભવો જણાવી પૂજ્યશ્રીની સરળતા ને ભદ્રિકતાનું સુંદર વર્ણન કર્યું હતું. ત્યારબાદ ડૉ. ભાઈલાલ એમ. બાવીશીએ પૂ. આ. શ્રી સમુદ્રસૂરીશ્વરજી સાથેના પાલીતાણામાં અને મુંબઈમાં અનુભવેલ પ્રસંગોનું વર્ણન કરી તેઓશ્રી સાથે થયેલ પત્ર-વ્યવહાર અને પ્રેરણાદાયી પ્રત્યુત્તરોનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો અને પૂજ્યશ્રીની સરળતા, વાતસલ્યભાવ અને ગુરુ-ભક્તિનું આખેહૂખ વર્ણન કર્યું હતું.

પછી ભાવનગરથી ખાસ પધારેલ એન્ક ઓફીસર શ્રી જિતેન્દ્રભાઈ બી. શાહે પૂ. સ્વ. આચાર્યશ્રીની સાધર્મિક ભક્તિ દ્વારા જૈનોને સહાયભૂત બની જૈન સમાજની ઉન્નતિ કરવાની ભાવનાને બિરદાવી હતી. જે પછી શ્રાવિકાશ્રમના મેનેજર શ્રી માણેકલાલ બગડીયાએ પૂજ્યશ્રીની ધાર્મિક કેળવણી સાથે વ્યવહાર કેળવણી પણ આપી સારા સુશ્રાવકો સર્જવાની ભાવનાને નિર્દેશ કર્યો હતો.

ત્યારબાદ વલ્લભ ભક્ત પંજળી આગેવાન અને પંજળી આત્મવલ્લભ ધર્મશાળાના ટ્રસ્ટી શ્રી વિલાયતીલાલજી જૈને પૂજ્યશ્રી સાથેના તેઓશ્રીનો સત્સંગ અને અત્યંત સદ્ભાવ જણાવી પૂજ્યશ્રી તરફ આદરભાવ વ્યક્ત કર્યો હતો અને 'વલ્લભ-સમુદ્ર'ની બેલડીને બિરદાવી હતી.

શ્રાવક વક્તાઓ બાદ પૂ. વલ્લભસૂરીશ્વરજીના સમુદાયના પૂ.મુ.શ્રી વર્ધમાનવિજયજીએ સ્વ. આચાર્યશ્રી સાથેના પોતાનો સતત સંપર્ક અને વારંવારનો પત્રવ્યવહાર જણાવી તેઓશ્રીના શાસન-પ્રભાવનાના અને સાધર્મિક ઉત્થાનના કાર્યોનું સુંદર વર્ણન કરી વંદના સમર્પી હતી ત્યાર બાદ પૂ. પદ્મવિજયજી, પૂ. દાનવિજયજી, પૂ. કાન્તીસાગરજી અને પ્રખર વક્તા પૂ. યશોવિજયજી આદિ મુનિવર્યોએ સ્વ. આચાર્યદેવની ગુરુ-ભક્તિ, લઘુતા, મૂકલાવે કાર્ય કરવાની ભાવનાની પ્રશસ્તિ કરી પૂજ્યશ્રીને વંદનાંજલિ સમર્પી હતી.

અંતે બાળ મુનિશ્રીએ સુંદર કંઠે માંગલિક સંભળાવ્યા બાદ પૂ. આ. શ્રી જ્યાનંદસૂરિજીએ પૂ. વલ્લભસૂરીશ્વરજીના પદ્મશિષ્ય અને પ્રશસ્ત ગુરુભક્ત સ્વ. પૂ. સમુદ્રસૂરીશ્વરજીના શાસન-પ્રભાવનાના અને સમાજોદ્ધારના કાર્યોના ઉલ્લેખ કરી તેમની ખોટ શાસન અને સમાજને પણ સાલશે એમ જણાવી વંદનાંજલિ સમર્પી હતી.

આ સિવાય સ્વ. આચાર્યશ્રીના કાળધર્મ નિમિત્તે પાલીતાણામાં રૂપિ મંડળ મહાપૂજન સહિત અષ્ટાદ્વિનકા મહોત્સવ ઉજવવામાં આવ્યો હતો. આ પ્રસંગે ગરીબોને શીરો તથા ગાયોને ખડ નાંખવામાં આવેલ. ભાવનગર જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી રાતના ભાવના રાખવામાં આવી હતી.

ATMANAND PRAKASH

Regd BV. 13

વડોદરામાં શોક સભા

પરમ પૂજ્ય આચાર્ય ભગવાન વિજયસમુદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજજી મુરાદાબાદ (યુ.પી.) મુકામે વૈશાખ વદ ૮ના સ્વર્ગવાસી થયા તે નિમિત્તે વડોદરા શ્રી સંઘ તરફથી ત્રણે દિરકાની ગુણાનુવાદ સભા આત્માનંદ જૈન ઉપાશ્રયે પંન્યાસજી શ્રી ચંદનવિજય ગણિની અધ્યક્ષતામાં વૈશાખ વદ ૧૪ના રોજ યોજાશે તે પ્રસંગે પૂજ્ય આચાર્ય ભગવાનનો જીવનપરિચય પંન્યાસજી ચંદનવિજય ગણિએ સંભળાવેલ. ગુરુપૂજનની બોલી સંઘવીજી ચંપાલાલજી કેસરીમલજીએ ખસોને એક રૂપિયા બોલીને કરેલ. વડોદરા શહેરની દરેક સંસ્થાઓએ ભક્તિ-પૂર્વક શ્રદ્ધાંજલિ આપેલ અને બીજા વક્તાઓએ પોતાની સુંદર ભાષામાં ગુણાનુવાદ કરેલ.

સભાનું સંચાલન સંઘવીજી ચંપાલાલજીએ કરેલ. બાદમાં પાંચ નવકારપૂર્વક પાંચ મિનિટ મૌન સહ નિયમિત બનેલ. બાદ વડોદરા શ્રી સંઘે ઠરાવ કરેલ ને આચાર્ય વિજય ઇન્દ્રદિગ્ગજસૂરિજી મહારાજજી ઉપર મુરાદાબાદ મોકલી આપેલ. બાદ પંન્યાસજીએ સર્વ મંગલ સંભળાવેલ. સભા ૧૧-૩૦ કલાકે સમાપ્ત થયેલ.

આગમ સાહિત્યનો અમૂલ્ય ગ્રંથ પ્રકાશિત થઈ રહ્યો છે

પૂ. પં. શ્રી પૂર્ણનિન્દવિજયજી (કુમારશ્રમણ)ના હાથે વિવેચિત સરળ ભાષા સાથે તાત્ત્વિક જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરાવનાર 'ભગવતીસૂત્ર સાર સંગ્રહ'નો બીજો ભાગ જેમાં ૬ શતકથી ૧૧ શતક સુધીનું વિવેચન છે, ગૌતમસ્વામી આદિના પ્રશ્નો અને ભગવાન મહાવીરસ્વામીના ઉત્તરોથી પરિપૂર્ણ આ ગ્રંથ નિકટ ભવિષ્યમાં જ પ્રકાશિત થશે. પાંચ શતક સુધીનો પહેલો ભાગ પણ બીજી આવૃત્તિમાં ઝડપથી તૈયાર થઈ રહ્યો છે.

જૈનાચાર્ય ૧૦૦૮ શ્રી વિજયકીર્તિચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજની ભાવવાહિની પ્રસ્તાવના ખાસ વાંચવા લાયક છે.

પ્રત્યેકની કિંમત રૂ. ૮) છે. પોસ્ટ ખર્ચ જુદો.

બારવ્રત (ત્રીજી આવૃત્તિ)		૧-૫૦
પ્રતોની મહત્તા		૦-૫૦

: પત્રવ્યવહારનું સરનામું :

૧. જગજીવનદાસ કસ્તુરચંદ શાહ
C/o વિદ્યાવિજયજી સ્મારક ગ્રંથમાળા
Po. સાઈંબા (સાબરકાંઠા) ગુજરાત A.P.Ry.

૨. શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથ પેઠી
૪૭, મહાત્મા ગાંધી રોડ, પાર્લા (ઈસ્ટ)
મુંબઈ-૫૬

તંત્રી : શ્રી ગુણાચંદ લલુભાઈ શાહ, શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ વતી
પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર
મુદ્રક : શ્રી ગિરધરલાલ કૃતચંદ શાહ, સાધના મુદ્રણાલય : દાણાપીઠ-ભાવનગર